

DHKC GERİLLA

SAYI: 5 / TEMMUZ 2016

Kurtuluşa Kadar Savaş!

DHKC Dersim İbrahim Erdoğan Kır Gerilla Birliği Komutanlığı Yayın Organıdır

**VATANIMIZIN
ÖZGÜRLÜĞÜ İÇİN;
ONURUMUZ ve NAMUSUMUZ İÇİN;
YAŞADIĞIMIZ ZULMÜN ve SÖMÜRÜNÜN,
ÇEKTİĞİMİZ ACILARIN
HESABINI SORMAK İÇİN;
ÇOCUKLARIMIZA MUTLU VE UMUTLU
YARINLAR BIRAKABİLMEK İÇİN;
ADALET İÇİN;
KURTULUŞUMUZ İÇİN;
BAĞIMSIZ DEMOKRATİK SOSYALİST
TÜRKİYE İÇİN;
EMPERYALİZME ve FAŞİZME KARŞI
SAVAŞMALIYIZ!**

DHKC SAFLARINDA BİRLEŞELİM SAVAŞALIM KAZANALIM!

İÇİNDEKİLER

DHKC GERİLLA
TEMMUZ 2016 / SAYI:5

- ★ **Başyazı** FAŞİZMİN YASAK BÖLGE İLANLARI VE SOKAĞA ÇIKMA YASAKLARINA KARŞI MÜCADELEMİZİ BÜYÜTELİM! -3-
- ★ **Kürdistan'da Kurtuluşa Kadar Savaş** SOSYALİZM TÜM HALKLARIN KURTULUŞUDUR! -7-
- ★ **Gerillanın Patikası** BİZ HALKIMIZA HALKIMIZ BİZE UMUT OLUYOR -10-
- ★ **Gerillanın Bir Günü** DEVRİM BAYNAĞIMIZI DALGALANDIRIYORUZ BU DAĞLARDA -12-
- ★ **Şehit Anlatımı** DERSİMİN YİĞİT KIZI GÜNAY -14-
- ★ **Dayı ve Gerilla** -16-
- ★ **Bilgi İnsanı Yenilmez Kılar** ADALET İÇİN İSTİHBARAT -17-
- ★ **Okur Mektubu** GERİLLALARIMIZI TANIMAK BENİ ÇOK MUTLU ETTİ, ÇOK HEYECANLANDIRDI. -21-
- ★ **Afiş** -22-
- ★ **Karademlik** DHKC GERİLLALARIYLA GERİLLA YAŞAMI VE SAVAŞI ÜZERİNE RÖPORTAJ -23-
- ★ **Gerillanın Kitaplığından** DAĞDAN KOPAN ATEŞ -30-
- ★ **Gerillanın Yüreğinden** ONUR'A -32-
- ★ **Şiir** -33-
- ★ **Şehitler Diyor ki** GÜNAY ÖZARSLAN -34-
- ★ **Bu Tarih Bizim!** KOÇUŞAĞI AYAKLANMASI -35-
- ★ **Tarihimizden** DAĞLAR GERİLLASIZ HALK ADALETSİZ KALMADI KALMAYACAK! -37-
- ★ **Gerillanın Sırt Çantası** SERA NAYLONU -42-
- ★ **Düşmanı Vurmak için Öğren Öğret!** EL BOMBASI -44-

DHKC Dersim İbrahim Erdoğan Kır Gerilla Birliği Komutanlığı Açıklaması:

FAŞİZMİN YASAK BÖLGE İLANLARI VE SOKAĞA ÇIKMA YASAKLARINA KARŞI MÜCADELEMİZİ BÜYÜTELİM!

Faşizmin Terörüne Ve Zorbalığına Boyun Eğmeyecek Savaşımızı Büyüteceğiz!

Faşizmin, “Güvenli Bölge”, “Yasak bölge” ve “Sokağa çıkma yasakları” halkın mücadelesi karşısındaki çaresizliğidir.

AKP sadece son bir yılda yani Temmuz 2015’ten 2016 Temmuz’una kadar binlerce insanımızı katletti. Bu bir yılda kontrgerillanın toplu katliamları ile yüzlerce insanımız meydanlarda, alanlarda patlatılan bombalarla katledildi. Kürdistan’da şehirler, ilçeler, mahalleler, köyler bombalandı. Şehirler abluka altına alındı. İstanbul dahil onlarca şehirde meydanlar halka yasaklandı. Kürdistan’ın birçok yerinde sokağa çıkma yasakları rutine bağlanmış olarak sistemli bir şekilde uygulandı. Binlerce insanımız tutuklandı. Ölülerimize dahi meydanlarda işkence yapıldı. Tüm bu kontra saldırılar, tüm bu vahşet ve kıyım yetmedi. Halk ilçesinden, mahallesinden, toprağından sürgün edildi. Yetmedi, güvenlikli bölge dedikleri yasak bölge ilanları Kürdistan’ın hemen hemen tamamında devreye sokuldu.

Sadece Dersim’de Merkez ilçe dahil birçok ilçede çok geniş bir alan yasak bölge ilan edildi. Nedir bu yasak bölge ilanı? Deniyor ki, “*Dersim’in şu şu bölge*leri halka yasaktır. Buralara giremezsiniz, eğer bizim yasakladığımız bölgelere giderseniz katlede-

Sf. 3
Temmuz
2016
Sayı: 5

Başka bir ifadeyle Dersim’i koca bir hapishaneye, koca bir toplama kampına çevirmek istiyorlar. Böylece Dersim’de halk, şehir merkezi, ilçe merkezleri ve belli bazı köyler dışında hiçbir yere gidemeyecek, bu “*toplama kampları*” içinde yaşayacak. Bu şekilde amaçlanan halkla gerillanın bağıni koparmaktır. Yani gerilla halktan tecrit edilmek, açık hedef haline getirilmek ve kısacası gerilla nefessiz bırakılmak isteniyor. Faşizmin amacı budur.

*Yüzyıllardır sömürü ve zulme
karşı savaştık. İnançlarımız için,
değerlerimiz için, onurumuz için
binlerce kez öldük, can aldık, can
verdık.*

*Şu an ki güncel görevlerimizden
biri de AKP'nin yasak bölge
ilanlarına karşı örgütlenmek ve bu
politikayı boşa çıkartmaktır.*

Bu ve buna benzer politikalar, kontrgerilla tarafından onlarca yıldır dünyanın birçok ülkesinde halkların mücadelesi karşısında yürürlüğe konulmuştur. Halk kurtuluş savaşlarının, devrimci savaşın yükselip yayıldığı tüm ülkelerde kontrgerilla değişik adlar altında benzer politikayı uygulamıştır. Katil ABD'nin karargahlarında geliştirilen halka karşı savaş stratejileri ABD uşaklarınca, işbirlikçilerince hayata geçirilmiştir. Vietnam'da da, Latin Amerika ülkelerinde de, Ortadoğu'da da ve Türkiye'de de aynı süreçler yaşanmıştır. “Stratejik köyler”, “Köy boşaltmalar”, “sokağa çıkma yasakları”, “kitleseel sürgünler”, “yasak bölgeler”... Hepsi de halka karşı savaşta çaresizleşen emperyalist haydutların ve faşizmin kullandığı yöntemler olmuştur.

İşte bugün de yapılan budur. ABD emperyalizminin baş uşağı, halk düşmanı AKP baş eğmeyen Anadolu halkını teslim almak için saldırılarını tırmandırıyor. AKP bu saldırılarla daha da acizleşiyor, daha da çaresizleşiyor

ve bu çaresizlikle daha çok saldırıyor. İşte böylesine bir çıkmaz sarmalın içindedir AKP. Halkın kanını içerek, zorbalıklarını büyüterek varlıklarını sürdürmeye, iktidarlarını korumaya çalışıyorlar. Fakat ne yaparlarsa yapsınlar kendilerini bekleyen sondan kurtulamayacaklardır. Bu, “son” onların bu sömürü ve zulüm düzeninin yıkılmasıdır. Halka karşı işledikleri tüm suçların hesabını vermektir onları bekleyen son. Ve asla kaçamayacaklar bu sondan.

Faşizmin Terörüne, Faşizmin Zorbalığına Karşı Mücadelemizi Büyütelim!

Halkımız!

Yüzyıllardır sömürü ve zulme karşı savaştık. İnançlarımız için, değerlerimiz için, onurumuz için binlerce kez öldük, can aldık, can verdık. Böylesine soylu ve onurlu bir tarihe sahibiz. Her nesil savaştık. Her nesil başımız dik, alnımız ak bir şekilde yaşadık. Sadece Cumhuriyet tarihinde yaşadıklarımızla bile, direnişimizle bile zulmün pervasızlığını ve bizim halk olarak baş eğmezliğimizi tüm dünyaya gösterdik.

Bugün de ABD'ye ve baş uşağı AKP faşizmine karşı baş eğmiyor, direnıyor ve savaşıyoruz. Bu savaş kurtuluşa kadar sürecektir. Bundan hiçbir kuşku yoktur.

Şu anki güncel görevlerimizden biri de AKP'nin yasak bölge ilanlarına karşı örgütlenmek ve bu politikayı boşa çıkartmaktır.

*Faşist AKP'nin Dersim'deki temsilcisi olan Vali Kazma Kürek Osman peş peşe yasak bölge ilanları yayın-
lıyor. Dersim'in çok büyük bölümü yasak bölge ilan edilmiştir. Tam bir keyfilik, tam bir zorbalıktır yaptıkları. Bu çakallar, bu kan emici halk düşmanlarının bu keyfilğine ve terörüne boyun eğmeyeceğiz.*

Faşizmin yasak bölge ilanlarını tanımamalıyız. Kabul etmemeliyiz. Faşizmin bu yasaklarına uymamalıyız.

Faşist AKP'nin Dersim'deki temsilcisi olan Vali Kazma Kürek Osman peş peşe yasak bölge ilanları yayın-
lıyor. Dersim'in çok büyük bölümü yasak bölge ilan edilmiştir. Tam bir keyfilik, tam bir zorbalıktır yaptıkları. Bu çakallar, bu kan emici halk düşmanlarının bu keyfilğine ve terörüne boyun eğmeyeceğiz. Aslında onlar Dersim'i tamamen boşaltmamızı, Dersim'de halk olarak yaşamamamızı istemektedirler. Onların bu zavallı ve beyhude hayali elbette hiçbir zaman gerçekleşmeyecektir. Tersine biz, tüm Dersim dağlarını binlerce gerillayla dolduracak, bu faşist haydutları Dersim'den defedeceğiz. Halk olarak yapmamız gereken ve nihayetinde başaracağımız olan budur.

Bunun için gerillayı büyütmeliyiz. Her yaştan, her meslekten insanımız

gerillaya katılmalı, faşizme ve emperyalizme karşı silahlanmalı ve savaşmalıdır. Bugünün Türkiye'sinde savaşmak, kaçınılmaz bir durum haline, bir zorunluluk haline gelmiştir. Onurumuzu korumak, çocuklarımıza, gelecek nesillere aydınlık bir dünya bırakabilmek; dünden bugüne yaşadığımız ve hala yaşamakta olduğumuz acıların hesabını sormak; birer birer, beşer onar toprağa verdiğimiz, katledilenlerimizin hesabını sormak için savaşmak zorundayız. Bu aşağılık, bu ciğeri beş para etmez çakallar sürüsünü başımızdan defetmeliyiz. İşte bugün, bu haydutlar kalkmışlar bize toprağımızı yasaklıyorlar. Köylerimize, yaylalarımıza gitmemizi yasaklıyorlar. Buna izin veremeyiz. Tersine biz dönüp onların yakalarına yapışıp *"siz kimsiniz ki bize toprağımızı yasaklarsınız!"* demeliyiz. Bunun için öncelikle ve kesinlikle bu yasaklara uymamalıyız.

Ne yapacağız?

Biz, bu yasak bölge kararını tanımayarak o bölgelere gireceğiz.

Evet, yüzlerce binlercemiz bir araya gelip yasak bölge ilan ettikleri yerlere gitmeliyiz.

Yasak bölgede olan köylerimize evlerimize gitmeliyiz.

Buralardaki köylerimiz boşaltılmış veya yakılmışsa gidip o köylerimizi onarmalı ve yerleşmeliyiz.

Hayvanlarımızı buralara götürmekten çekinmemeliyiz. Hayvanlarımızı götürüp bu bölgelerde otlatmalı, arıcılık yapıyorsak bu bölgelerde arıcılık yapmaya devam etmeliyiz.

İşte bugün de her yıl uyguladıkları yasak bölge alanlarını genişleterek ve artık bunu sıradan bir uygulama haline getirerek bize kanıksatmak, kendi zorbalıklarını meşrulaştırmak istiyorlar. Buna izin vermemeliyiz.

Yaylacılık yapıyorsak bu bölgelere gidip çadırlarımızı açmalı yaylacılık yapmalıyız.

Bostanlarımızı bu bölgelerde ek-meye, toprağımızı işlemeye devam etmeliyiz.

Pikniğimizi yine bu bölgelere gidip yapmalıyız.

Toplanıp, bir araya gelip, Vali kazma kürek Osman'ın kapısına dayanmalı, onun yüzüne tükürmeli, hesap sormalıyız.

Kısacası halk olarak örgütlenmeli, bir araya gelmeli, faşizmin bu pervasızlığına, bu keyfiliğine karşı çıkmalıyız.

Unutmayalım ki, faşizm halklarımızı böyle gasp ediyor. Dün, köylerimizi yakıp yıktılar. Bizi köylerimizden attılar, çoğumuz başta İstanbul olmak üzere büyük şehirlere göçtü. Hatta yurt dışına gitti. Kalanlarımızı il merkezi başta olmak üzere, ilçe merkezlerine hapsedtiler. Sistemli şekilde baskı ve terörlerini sürdürerek, korku dağları oluşturarak bizi hareketsiz kılmak istediler. Yine yozlaştırmayı yayararak değerlerimizi ve direnme geleneklerimizi ve yine savaşma dinamiklerimizi yok etmek istediler. İşte bugün de her

yıl uyguladıkları yasak bölge alanlarını genişleterek ve artık bunu sıradan bir uygulama haline getirerek bize kanıksatmak, kendi zorbalıklarını meşrulaştırmak istiyorlar. Hayır! Buna izin vermemeliyiz. İşte bu yüzden yasak bölge politikasını hafife almamalı, bu politikayı boşa çıkartmalıyız.

Haklı ve Kazanacak Olan Biziz!

Faşizm tüm zorbalığına ve terörüne rağmen halkı teslim alamayacaktır. Bunu onlar da biliyor. Ve bu yüzden halk düşmanları, kendi saltanatlarını sürdürebilmek için, ömürlerini uzatabilmek için baskı ve terörünü tırmandırıyorlar.

AKP'nin yönetememe krizi büyümeye ve derinleşmeye devam ederken halka karşı suçlarını da büyütüyor. Fakat ne yaparlarsa yapsınlar halka hesap vermekten kurtulamayacaklardır. **Hesap için halk olarak örgütlenmeli ve savaşmalıyız. Halk meclislerimizle bir araya gelip örgütlenmeliyiz. Ve yine silahlarımızı kuşanıp DHKC Gerillaları saflarında yerimizi almalıyız. Kurtuluşun başka yolu yoktur.**

Halk olarak birleşelim ve kurtuluşa kadar savaşalım.

HALKIZ HAKLIYIZ SAVAŞACAĞIZ KAZANACAĞIZ!

**DHKC DERSİM
İBRAHİM ERDOĞAN KIR GERİLLA
BİRLİĞİ KOMUTANLIĞI**

3 Temmuz 2016

KÜRDİSTAN'DA KURTULUŞA KADAR SAVAŞ!

**Kürt Halkının Özgürlüğü Adına Kör Milliyetçilikle Halkın
Katledilmesine İzin Vermeyeceğiz!**

Milliyetçilik halkın mücadelesini böler ve egemenleri güçlendirir!

Biz Tüm Anadolu Halkı İle Birleşecek Ve Düşmanlarımıza Karşı Savaşacağız!

Sosyalizm Tüm Halkların Kurtuluşudur!

Kürdistan Kürt halkınındır!

Kürdistan'da yaşanan katliamların sorumlusu ABD ve AKP'dir.

Kürdistan'dan her geçen gün yeni katliam haberleri geliyor. Kürt halkı "*terör operasyonu*" adı altında katlediliyor. Son bir yıldır yaşananlara baktığımızda sokağa çıkma yasağından başlayan ve köy boşaltmalara, evleri yıkıp yıkmalara kadar uzanan pervasız bir zulüm yaşandığını görüyoruz.

Her sabah televizyonu açtığımızda; "*Kürdistan'da şu kadar terörist öldürüldü...*" ile başlayan katliam haberleri duyarız. Vatanımızın bölünmezliği için, geleceğimiz için yapıldığı söylenir bu operasyonların. Kürdistan'da öldürülen, katledilen Kürt halkıdır. AKP, Kürt halkını sadece açlık ve yoksullukla değil, evlerini tarayarak, bombalayarak, işkence ile katlediyor. Tüm yaşam hakkını elinden alıyor.

Bu yaşanan zulmün ve vahşetin sorumlusu ABD ve AKP iktidarındır. Sömürü ve zulüm düzenlerinin devam etmesi içindir bu katliamlar.

Kürt halkı direngendir, boyun eğmezdir. Yıllardır yaşadıkları acıya karşın öfkesi bir kat daha artar düşmana karşı. AKP'nin hiçbir politikası Kürt halkını onursuzlaştırmaya, teslim almaya yaramamıştır. Bu katliamlar Kürt halkını tüm değerleriyle teslim almak içindir. AKP bu gücü sırtını dayadığı ABD'den almaktadır. ABD'den izin almadan hiçbir adım atamaz AKP iktidarı. ABD'ye olan bağlılığını kanıtlamak için AKP iktidarı katliamlarında sınır tanımıyor.

Kürt halkı dostunu ve düşmanını iyi tanımalıdır!

AKP, her katliamın ardından Kürdistan'da ilçe ilçe gezerek yalanlarını anlatıyor. Boş vaatlerde bulunuyor. Daha iyi bir yaşam sunacağını söylüyor. AKP'nin bu yalanları korkusunun ifadesidir. Bu katliamların hesabının sorulacağını biliyor.

Kürt halkının dostları kimlerdir?

Tüm Anadolu halkıdır Kürt halkının dostları. Türk'ü, Arap'ı, Çerkez'i, Laz'ı

Sf. 7
Temmuz
2016
Sayı: 5

ile tüm Anadolu halklarıdır. Çünkü halkların çektiği acılar, yaşadıkları zulüm ortakır.

Değerlerimiz, dilimiz, kültürümüz yok ediliyor AKP iktidarı tarafından.

Tüm Anadolu halkları bize bu zulmü yaşatan AKP iktidarına karşı aynı saflarda yer almalıdır. Kürt halkının yaşadıklarını ancak ezilen halklar bilir. Kürt halkı dostlarını iyi tanımalı, ortak hareket etmelidir.

İşte biz düşmanı ve dostu iyi tanırsak kime karşı savaşağımızı da biliriz.

Böl, parçala, yönet politikası ile Kürdistan'da Kürt halkının savaşçı özelliği yok edilmek isteniyor. Ayaklanmalar yaşanmasın, zulme boyun eğilsin isteniyor. Kürt halkı düşmanın bu isteğini yerine mi getirecek. Hayır, tarih buna izin vermez. Bu topraklarda değerlerimiz geleneklerimiz kültürümüz ile yaşadık. Bu topraklarda onca kanımız döküldü. Şimdi bu yaşananları unutup arkamıza bakmadan köyle-rimizi boşaltıp gidecek miyiz? AKP'nin yalanlarına kanıp sessiz mi duracağız? Onurumuzu ayaklar altına mı aldıracağız? Yoksa savaşıacak mıyız?

AKP, yaşananların sorumlusu olarak devrimcileri gösterir, "teröristler" der. Ve daha birçok yalan sıralar. Bu yalanlara inanıp AKP'yi alkışlayan devrimci mücadeleden korkan mı olacağız?

AKP'nin korku ve katliam politikalarına karşı savaşarak direnebiliriz!

Tarihimize bakalım ABD emperyalizmi ve işbirlikçi iktidarlar kaç defa

Kürt milliyetçi hareket halkı katlettiği eylemlerle neyi hedefliyor, kime karşı, ne için eylem yapıyor? Bu eylemlerde halk için, halkın çıkarı için ne var? Hiçbir şey yoktur! Halkın çıkarı değil kendi çıkarları vardır. Kendilerini emperyalizme kanıtlama derdindeler.

teslim almak için Kürdistan'a saldırdılar. Köyleri yaktılar, toplu katliamlar yaptılar. Şimdiye kadar hangi vaatlerini yerine getirdiler? Hiçbirini. Peki, Kürt halkı ne yaptı? Onuru ve namusu için savaştı.

Kürt halkının tarihi isyan ve ayaklanmalar tarihidir!

Bugün hala Kürdistan varsa ödenen bedeller, verilen şehitler sayesinde.

Ve bugün yapılması gereken tarihimize sahip çıkmak, savaş geleneğini sürdürmektir. Bunun için düşmanımızı iyi tanıyalım, ABD emperyalizmini ve AKP iktidarını iyi tanıyalım. Düşmanımıza karşı tüm Anadolu halklarıyla birlikte savaşalım. Savaş sadece birkaç hak kırıntısı için değil, ulusal bağımsızlığımız, kurtuluşumuz içindir. Yaşadıklarımızın sorumlusu emperyalizm ve AKP olduğuna göre, yapacağımız eylemlerde de emperyalizmi ve faşizmi hedef almalıyız.

Bugün emperyalizme ve faşizme karşı savaşan bir biz varız, DHKC gerillaları var. Yaptığımız her eylemde yaşadıklarımızın sorumlusunun emperyalizm olduğunu anlatıyoruz. Çünkü

biliyoruz ki, emperyalizmin sömürgesi ve işgali altında yaşıyoruz. Halkların kurtuluşu emperyalizme karşı mücadeleden geçer. Bağımsızlığımızı kazanmadan hiçbir hakkımızı kazanamayız.

Tüm Anadolu halkları ortak düşmanı tanımalı ve ortak düşmana karşı birleşip savaşmalıdır. Halk için savaştığını, halkın kurtuluşu için savaştığını söyleyen bir örgüt halka zarar gelen eylemler yapmaz... Biz yaptığımız her eylemde halkımıza ortak düşmanı hedef gösterdik, düşmanımız kim ve ne yapacağız bunu anlattık ve eylemlerimizle anlatmaya devam edeceğiz.

Aksi durumda Kürt milliyetçi hareketin yaptığı gibi oligarşi ile aynı masaya oturma adına halk katliamlarına başlarsın. Kürt milliyetçi hareketi emperyalizmi yok sayarak, iktidar iddiasından uzak, uzlaşmacı bir politika ile halk düşmanlarıyla aynı masaya oturur duruma gelmiştir.

Yanlış eylem çizgisi burjuva ideolojisiyle doğuyor!

Kürt milliyetçilerinin yanlış eylem çizgisi bilinçli bir tercihtir.

Halktan yüzlerce insan Kürt milliyetçi hareketin yaptığı eylemlerde katledilmiştir.

Halk için savaştığını söyleyen hareket halkı katleder mi?

Ankara'da, İstanbul'da ve daha birçok eylemde halktan insanlar Kürt milliyetçi hareket tarafından katledilmiştir. Kürt milliyetçi hareket halkı katlettiği eylemlerle neyi hedefliyor, kime karşı, ne için eylem yapıyor? Bu eylemlerde halk için, halkın çıkarı için ne

var? Hiçbir şey yoktur! Halkın çıkarı değil kendi çıkarları vardır. Kendilerinin emperyalizme kanıtlama derdine düşmüşlerdir.

Kürt halkı olarak gerçekleri görmeliyiz. Halkların savaşını engelleyenler, onlarca katliama rağmen hala uzlaşma çağrılarında bulunanlar halk için savaşamaz. Halkı katleden eylem tarzı onaylanmamalıdır.

Hakkımız! Bu katliamlara sessiz kalmayalım. Bizi boyun eğmeye, susmaya çağıran ve yaptığı her eylemde bizi katledenlere karşı sessiz kalmayalım onaylamayalım.

Bugünün dünyasında halka zarar veren eylem tarzı olmayan bir biz varız. Cephe bayrağı altında savaşalım.

Kürt halkının kurtuluşu emperyalizme ve faşizme karşı tüm Anadolu halkları ile omuz omuza verip DHKP-C önderliğinde savaşmaktadır. Kurtuluşun başka yolu yoktur. Düzenle uzlaşmak hiçbir halkı kurtuluşa götürmemiştir. Tersine düzenle uzlaşma politikası halkların egemenlerce boğazlatılmasına onay vermektir. Hayır! Biz halk olarak evlatlarımızın katledilmesine, onurumuzun kırılmasına, emeğimizin sömürülmesine, inançlarımızın ve değerlerimizin kirletilmesine izin veremeyeceğiz. Kürt halkının özgürlüğü adına kör milliyetçi bir bakışla halkın katledilmesine izin vermeyeceğiz. Milliyetçilik bizi böler ve egemenleri güçlendirir. Biz tüm Anadolu halkı ile birleşecek ve düşmanlarımıza karşı savaşacağız. Sosyalizm tüm halkların kurtuluşudur. **Birleşelim Savaşalım Kazanalım!**

Sf. 9
Temmuz
2016
Sayı: 5

Gerillanın Patikası

**Halkımız bize biz halkımıza
umut oluyoruz!**

Gerillada ilk yaşadığımız her şey insana ayrı bir heyecan veriyor. Ve yaşadığımız bu ilkleri unutamıyoruz. Gerilla halka umuttur. Bu nedenle halka gitmek ayrı bir heyecanlandırıyor beni de. İlkler içinde ilki yaşıyorum aslında.

O akşam köye gidilecekti. Gidecek ekibin içinde ben de vardım. Hem ilk defa köye gidecektim hem de ilk defa gece yürüyüşü yapacaktım.

Gece yürüyüşünde ne yapacağımı, gece yürüyüşlerinin nasıl olduğunu merak ediyordum. Nöbetlerdeki gibi mi olacaktı? Yani iki adım ötemizi göremeden mi yürüyecektik, yoksa deneyimli arkadaşların söylediği gibi gözlerimiz bir süre sonra gecenin karanlığına alışacak mıydı? Diye bir dolu soru sıralanıyor kafamda. Ama hepsinden önemlisi köy nasıldı, bizi nasıl karşılayacaklardı?

Kafamdaki bu sorularla, ilklerin yarattığı düşüncelerle yola koyuluyoruz. Giderken hava aydınlık...

Uzun bir yürüyüş yapıyoruz ve sonunda köyün yakınlarına geliyoruz. Yolda köye, köylülere dair öncümüze merak ettiklerimi soruyorum ki heyecanım azalsın, kafamdaki sorular kalksın. Ama bir kez daha anladım ki ne kadar anlatılırsa anlatılsın yaşamak farklı.

Köyün yakınında havanın kararmasını bekliyoruz.

Uzaktan köyün köpeklerinin havlama sesleri geliyor.

Ve hava karardı. Köyün etrafında nöbetçilerimizi ayarlayıp köye giriyoruz. Kalbim güm güm atıyor. Kendi kendime, “ilk defa köylü görmüyorsun heyecan yapma” diye teselli veriyorum ama kar etmiyor. İlk eve girip sohbete başlayana kadar kalbim aynı heyecanla atıyor.

Girişte köpekler havlıyor ama onları sakinleştirmeyi başarıyor ve beş dakika içinde ilk köy evine giriyoruz. Akşam yemeği yiyor ev halkı. Hemen sofradan kalkıp bize de yemek hazırlıyorlar. Kalkmayın, rahatsız olmayın desek de dinletemiyoruz. Tertemiz halkımız, kendisi yemez gerillalarına yedirir. Bir yandan hep birlikte kahvaltılardan oluşan akşam yemeğimizi yerken bir yandan da sohbet ediyoruz. Dersim valiliğine yoldaşımızın yaptığı eylemle ilgili konuşuyoruz. Evdeki liseseli genç kız ile sohbet ediyoruz. DHKC gerillalarını bilmediğini söylüyor. Anlatıyoruz ama verdiğimiz örnekleri genç arkadaşımız bilmiyor. En son Berkin Elvan diyoruz... “Evet, Berkin'i biliyorum” diyor ve oradan devam ediyoruz sohbete, genç arkadaşımıza kendimizi tanıtmaya.

Biz ev halkıyla sohbet ederken başka misafirleri geliyor. Gelenler gerillaları tanıyor. Ve eski bir dostlarını görmüş gibi gözlerinin içi parlıyor gelenlerin. Dersim'e gidecekler ama bizi görünce gitmek istemiyorlar. Nasılsa altımızda arabamız var deyip sohbete devam ediyorlar. Tabi ki, halkımızın gözlerinin parıltısı bizi de çok mutlu ediyor. Gerillanın halkın umudu olmasının nasıl bir şey olduğunu pratikte yaşıyorum bu şekilde an an. Sohbet güzel ama kalkmamız ve başka evlere gitmemiz lazım. İzin istiyoruz ev sahiplerinden. Evin hanımı hemen kalkıp; *"size bir şeyler hazırlayayım götürün"* diyor ve bir yandan poşete Dersim'in meşhur "pajdo"sunu koyuyor. Halkımız cömert elinde ne varsa dolduruyor çantamıza ve kendinize dikkat edin demeyi de ihmal etmiyorlar.

İkinci eve gidiyoruz. Burada da ilkokula giden bir kardeşimiz var. Başımızdaki berelerimizi görünce babasına soruyor:

-*"Baba bunlar asker mi?"* diye,

Biz de; *"evet biz askeriz ama halkın askerleriyiz. Size daha iyi bir gelecek sunmak için asker olduk."* diyoruz. Ufaklığın soruları bitmiyor. En sonunda babası; *"Abiler ablalar gidince ben sana anlatırım şimdi biz biraz sohbet edelim."* deyip susturuyor. Sohbet güzel ama bizim hızlanmamız lazım yoksa geç kalacağız. Bir kaç eve daha uğrayıp köyden çıkıyoruz.

İnsanlarımızın fedakarlıkları, yaşadıkları yoksulluğu ama o yoksulluklarına rağmen elindekini paylaşma istekleri bir kez daha; *"Bu halk için her şeye*

insanlarımızın fedakarlıkları, yaşadıkları yoksulluğu ama o yoksulluklarına rağmen elindekini paylaşma istekleri bir kez daha "Bu halk için her şeye değer" dedirtiyor bana. Ve halk için bu dağlarda DHKC gerillası olduğum için bir kez daha mutluluk ve huzurla doluyorum.

değer" dedirtiyor bana. Ve halk için bu dağlarda DHKC gerillası olduğum için bir kez daha mutluluk ve huzurla doluyorum.

Bu halk için adaleti biz sağlayacağız. Ne pahasına olursa olsun halkımızla birlikte hayalini kurduğumuz günleri gerçek kılacağız. Buna köyde gördüklerimle bir kez daha yürekten inanıyorum.

Bu duygularla gecenin karanlığında adımlıyoruz yolumuzu.

Gece yürüyüşümüzü, ay ışığı aydınlatıyor ama asıl geceyi aydınlatan halkımız oluyor. Halkımızın gözlerimize umutla bakışı bizim yolumuzu aydınlatıyor. Ve *"acaba nasıl yürürüz gecenin o karanlığında?"* sorusu dağılıp gidiyor.

Ve bir kez daha örgütümüzün bize hep söylediği; *"Halka gidin, her şeyin çözümü halktadır."* sözünü yaşıyoruz. Halka gidince kafamızdaki abartılı yanlar, acaba soruları karşılığını en sade haliyle bulup sorun olmaktan çıkıyor. Halkımız bize, biz halkımıza umut oluyoruz.

Sf. 11
Temmuz
2016
Sayı: 5

GERİLLANIN BİR GÜNÜ

DEVİRİM BAYRAĞIMIZI DALGALANDIRIYORUZ BU DAĞLARDA!

Dersim'in dağlarını, tepelerini, uçsuz bucaksız vadilerini, derelerini aşıyoruz. *"İnsan gezdikçe, gördükçe, tanıdıkça daha iyi öğrenir"* denir ya, bizim için de öyle. Her geçen gün daha iyi tanıyor, öğreniyoruz Dersim'i, Dersim'in dağlarını. En önemlisi de bir gerilla olarak yaşıyoruz her anı. Bir gerilla olarak bakıyoruz dağlara... Ve bir gerilla olarak kuruyoruz düşlerimizi.

"İnsan ne hayal edebilir ki dağlara bakınca?" denilebilir. Kimisi dağlara baktığında doğa güzelliklerini görür sadece. Uçsuz bucaksız dağları, dağların arasında uzanan vadileri, dereleri görür. Birbirinden güzel çiçekleri, böcekleri, kuşları... Munzur'un o sert ve heybetli akışını görür. Gözelerin nasıl toplanıp da öyle bir heybeti oluşturduğunu görür. Munzur'u daha bir heyecanlı izler.

Bu güzellikleri görmemek mümkün değil elbet!

Hatta biz gerilla olarak bu güzelliklerin arasında yaşıyoruz. Doğanın tüm güzelliklerini yaşamımızda hissediyoruz. Ama bunlarla sınırlı olmuyor bizim düşüncelerimiz, yaşamımız. Çünkü

gördüğümüz doğa güzelliklerinin arasında yıllardan bu yana yaşananlar var, halka yaşatılanlar var.

Şöyle yüksek bir dağın zirvesine çıkıp etrafa baktığımızda o kadar çok şey görüyor, o kadar çok şey hissediyoruz ki. Ve bu güzelliklerin arasında halka yaşatılan o kadar zulme tanık oluyoruz ki. İşte tüm bunlara tanık olunca; *"halka karşı sürdürülen savaş değil de nedir?"* sorusunu soruyoruz.

Evet, bu doğa güzelliklerinin arasında, yeşilin birbirinden farklı tonları arasından halka karşı sürdürülmüş ve bugün hala sürdürülmekte olan bir savaş var.

Dersim'in uçsuz bucaksız, birbiri ardına uzanan dağları... Geçmişte içinde yüzlerce insanın, ailenin, çocuğun yaşadığı dağlar... *"Şimdi neden boş. Neden buralarda kimse yok?"* Evlerinden, topraklarından, yıllarca yaşadığı yerlerden sürgün edilen insanlarımız. Evleri, ahırları, okulları, ormanları yakılan, yıkılan insanlarımız. Hepsi gözlerimizin önüne geliyor.

Yakılmış orman izleri, atılmış bomba izleri ve kullanılmış her türlü mermi kovanları var o güzelliklerin

arasında. Hepsi halka karşı kullanılmış, binlerce insanın kanı akıtılmış bu topraklara.

Yani, halkın dökülen kanı var bu gördüğümüz yerlerde, halkın dökülen kanı var bastığımız bu topraklarda.

İşte Dersim, dağların bize neleri öğretiyor. Ve daha neleri öğretecek.

Dün yerlerinden, topraklarından atılan insanlarımız, bugün de kendi topraklarına giremiyor. Kendi toprakları "yasak" olarak ilan ediliyor halkımıza.

Kendi topraklarında yaşamını sürdüren halkımızın üzerine bombalar yağdırılıyor bugün de. Hayvan otlatan, ormanda gezen halkımız, düşman mayınlarıyla katlediliyor bugün.

İşte biz bu topraklardayız.

İnancımız, kararlılığımız, öfkemiz daha da büyüyor bu gerçekleri gördükçe. Keleşlerimizi tutan ellerimiz daha bir sıkı kavlıyor silahı. Daha bir güçle sıkıyor.

Çünkü biliyoruz ki, biz mücadele etmez, savaşmazsak insanlarımız katledilmeye devam edecek bu yerlerde.

Biz savaşmazsak, insanlarımız kendi topraklarına gönül rahatlığıyla gelemeyecek. Kendi topraklarında yaşamayacak.

Biz savaşmazsak biliyoruz ki, Dersim topraklarını geçmişte yaptıkları gibi yakıp yıkacaklar, harap edecekler Dersim'in dört bir yanını.

Biz savaşmazsak, bugün Dersim'in çoğunu halka yasak eden düşman, yarın Dersim'i tamamen yasak edecek.

Ama biz varız.

DHKC Gerillaları olarak biz varız bu topraklarda.

Savaşıyoruz. Ve asla izin vermeyeceğiz düşmanın halkımıza saldırmasına, geçmişteki gibi katletmesine.

Dersim'in dağlarından baktığımız uçsuz bucaksız dağlara sesleniyoruz ki; "hiç bir zaman sizi boş bırakmayacağız. Dağlarında savaşmadığımız tek bir gün bile olmayacak."

Nasıl ki, dağlarına baktığımızda halkımıza çektirilen zulmü görüyorsanız, yine dağlarına baktığımızda tüm dağlarına yayılan gerillalarımızı görüyorsunuz Dersim. Gerillalarımızın tüm dağlarında şaha kalktığını hayal ediyoruz.

Ki eminiz, uzak değil bu hayalimiz.

Geçmişte düşmanın halkımızı sürgün ettiği her yeri DHKC Gerillalarıyla dolduracağız.

Bu dağlarda BİZ olacağız ve bu dağlarda büyüteceğiz umudu.

Bir dağın zirvesine çıkmak nasıl zorlu ama mümkünse bu da mümkünür bizim için ülkemizin tüm dağlarına yayılmak, devrime bir adım daha yaklaşmak...

Halkın umudu biziz. Ve baktığımız bu topraklar bize sesleniyor, bizden çok şey bekliyor. Söz veriyoruz sana Dersim, söz veriyoruz sana Dersim dağları. Asla yenilmeyeceğiz, asla yılmayacağız. Sana ve halkımıza yaşatılan acıların hesabını bir bir soracağız ve zaferi kazanacağız. İşte o zaman orak çekiçli kızıl bayrağımızı dalgalandıracacağız bu dağlarda. Sana söz. Sana söz yaratacağız bu eşi benzeri olmayan sosyalizmin güzelliğini.

Sf. 13
Temmuz
2016
Sayı: 5

GÜNAY ÖZARSLAN ÖLÜMSÜZDÜR!

DERSİM'İN YİĞİT KIZI GÜNAY!

ŞİMDİ BİZİMLE BİRLİKTE DAĞLARDASIN, OLMAK İSTEDİĞİN YERDE!

MERHABA
GÜNAY!

Her zaman halini kurduğun yerdeyiz. Seninle yaptığımız her sohbet, attığımız her voltada, söylediğimiz her türküde adı geçerdi Dersim dağlarının. Çok konuşmadığın zamanlarda bile gözlerin ve gülüşün anlatırdı bu sefer dağları. Görmek mümkün değildi. "Ne var ki çıkacağız tabi" derdin her zaman. İnancın ve kararlılığın tüm yaşamına yansıyor. Sadece sen inanmakla kalmıyor, inandırıyor, ikna ediyordun. Yedi-
den yetmiş seni dinlemek isterdi herkes. Umut vardı, güven vardı, inanç vardı anlattıklarında.

Dersim'in yiğit kızı Günay, şimdi bizimle birlikte dağlardasın, olmak istediğin yerde. Senin için de adımlıyoruz patikaları, senin için de vuruyoruz

düşmana. Attığımız her adımda, inancın, kararlılığın, gülüşün yol gösteriyor bize. Bir yıl oldu sen şehitler kervanına katılalı... Unutmadık, Unutturmayacağız. 15 kurşunun hesabı için buradayız Günay. Hesabını sorduk, soracağız. Seni teslim aldıklarını düşünenler binlerce Günay'ı görecekler

Dersim dağlarında, çünkü Günaylar çoğalıyor ve düşmana korku salmaya devam ediyor.

Dersim'de dağların doruklarında Munzur türküsünü söylüyorum. Ne çok severdin bu türküyü. "Kürt halkımızın çektiği acıları, katliamları ve dağlarda yankılanan ağıtlarını unutmayacağız" derdin. Şimdi dağlardan dinliyoruz ağıtları. Gecenin karanlığında yıldızlara o kadar yakınsın ki, milyonlarca yıldız, yağmur gibi üzerimize

yağıyor sanki. Her bir yıldız bir şehidi-mizdir bizim için, her bir yıldız katledi-len halkımızdır, her akşam onlara ba-kıp söz veriyoruz hesabını soracağız diye. O zaman daha da parlıyor yıldız-lar ve bizi duyduklarını anlıyoruz. Hal-kımız adaletsiz kalmayacak Günay, ar-tık DHKC gerillaları var dağlarda. Senin cüretin ve inancınla savaşaacağız dağ-larda.

Dağlar ne çok türküde, ne çok ağıtta, ne çok hayalde anılır. Senin için sadece bir söz değil, kuru bir ifade de-ğil, halk ve vatan sevgisidir dağlar. “Çı-kacağız açıklık son bulacak, çıkacağız yoksulluk son bulacak, çıkacağız ada-leti biz sağlayacağız” derdin.

Neden dağlarda olmak gerekir? Bugün burada dağlarda savaşırken bunu daha net görüyorum Günay. Geç bile kalmışız. Ve daha çıkacağımız o kadar çok dağ var ki. Bizi bekler ülke-mizin dağları. Halk düşmanlarını inle-rinden çıkamaz hale getireceğiz. Vur-dukça omuz omuza halaya duracağız seninle dağların doruklarında, vur-dukça türkülerimizi söyleyip zılgıt çe-keceğiz. Vurdukça gökyüzünde bulu-şacak gözlerimiz, içimizde direnişin onuruyla.

"Bu halktan adam olmaz, bu halk için değmez" dendiğinde Günay'ın gü-len gözleri ve gülüşü kaybolurdu, bir tek halkımıza kötü bir şey söylendi-ğinde kızardı. Bu halk bizim derdin, halkımıza en ufak bir söz söylenme-sine tahammül edemezdin. Bu halk ki yaşadığı onca acının hesabını soracak.

Evet, dediğin oldu Günay. Şimdi halkımız dağlara çıkıyor gerilla oluyor.

Gecenin karanlığında yıldızlara o kadar yakınız ki, milyonlarca yıldız, yağmur gibi üzerimize yağıyor sanki. Her bir yıldız bir şehidimizdir bizim için, her bir yıldız katledilen halkımızdır, her akşam onlara bakıp söz veriyoruz hesabını soracağız diye. O zaman daha da parlıyor yıldızlar ve bizi duyduklarını anlıyoruz. Halkımız adaletsiz kalmayacak Günay, artık DHKC gerillaları var dağlarda. Senin cüretin ve inancınla savaşaacağız dağlarda.

Hiç devrimcilik yapmamış, halktan in-sanlarımız bugün gerillada savaşıyor. Tam da senin istediğin ve hayalini kur-duğun gibi... Ve daha çok insan gele-cek buraya emeklerin karşılığını bula-cak.

Günay, sen bizimle dağlarda ada-let olacak ve bizimle birlikte halka umut olmaya devam edeceksin. Sen bizi gülen gözlerinle ve apaydınlık yü-zünle izlemeye devam edeceksin ve biz asla gözlerine gölge düşürmeyece-ğiz. Sen bize güç olacaksın her zaman ve bizim olduğumuz her yerde.

Günay, seninle bir kez daha ve sonsuza dek görüşeceğiz. Aynı yıldızda buluşacağız. Mutlaka...

Sana layık olacağız!

Bir yoldaşın...

Sf. 15
Temmuz
2016
Sayı: 5

Dayı diyor ki; " (...) Gerilla, bütün bu özellikleri yanında ve hatta bunların öncesinde bir savaşıdır. Yani askerdir ve emir-komutayla, talimatla hareket etmek zorundadır. Emir, talimatlara uymayan bir komutan savaşıçlarından kendi talimatlarına uymalarını bekleyemez. (...) "

Dayı diyor ki; " (...) Kitle çalışması ve eylemlilik için her hangi bir çalışma ve eğitim olmayınca bu temelde tartışma, eleştiri ve özeleştiride olmayacaktır. Bu durum gerillanın, kendi varlık nedenlerini ortadan kaldırdığı, kendini inkar etmeye başladığı, sıradanlaştığı bir sürece girmesi demektir. Bu süreç inançsızlığın, kararsızlığın, bunalımın boy verdiği bir süreçtir. Düşünceleri ve güdülerinde giderek yaşamda kalma ve bireycilik ağır basmaya başlar. (...) "

Dayı diyor ki; " (...) Gerilla, elindeki silah ve cephaneyle en iyisini

yapmayı ve daha büyük oranda silahlanmayı düşünmek zorundadır. (...) "

Dayı diyor ki; " (...) Düşmanın beklemediği yerde ve zamanda vurmayı ilke edineceğiz. Düşmanın yalnız sabit noktalarda değil, her yerde olabileceğini düşünerek onu şaşırtıp hedef saptırma yoluna başvurmalıyız. (...) "

Dayı diyor ki; " (...) Genel olarak durağanlığın hakim olduğu, gerillanın yoğun bir eylemlilik ve faaliyet içinde olmadığı koşullarda yeni deneylerin kazanılması ve yaratıcılığın geliştirilmesi olanaksızdır. (...) "

Dayı diyor ki; " Neden geçmişte gerillada başarılı olamadık; Çünkü özverili ve yaratıcılığa dayanan değil silahların üstünlüğüne inanan kolay gerillacılık seçilmiştir. (...) "

BİLGİ İNSANI YENİLMEZ KILAR!

ADALET İÇİN İSTİHBARAT

İstihbarat düşmana ait elde ettiğimiz her türlü bilgidir. Halkın adaletini sağlamak, halk düşmanlarından hesap sormak bu bilgilerle mümkündür.

Her gün yeni katliamların yaşandığı, çocukların, gençlerin yozlaştırıldığı, halkımızın açlık ve yoksulluğamahkum edildiği ülkemizde soracağımız o kadar hesap vardır ki! Elbette düşmanın tüm suçlarının cezasını vereceğiz. Adaletle susamış halkımıza adalet olacağız.

Adaleti, halkımızdan aldığımız istihbaratlarla daha da hızlı sağlayacağız. Halk düşmanlarını cezalandırmamız için gereken en önemli ihtiyaçlarımızdan biridir istihbarat. Yapacağımız eylemlerin, soracağımız hesapların çoğu aldığımız istihbaratlarla mümkündür. Bunun için düşmana ait her türlü bilgiyi öğreneceğiz. Düşmana ait her türlü bilgiyi öğrenmek için kafa yoracağız.

Adaleti biz sağlayacağız.

Adaleti sağlayacak olan silahlarımızdır, bombalarımızdır, bıçaklarımızdır, taşlarımızdır, iplerimizdir. Yani önemli olan silahın büyüklüğü değil, silahı yönlendiren beyindir. Halkımıza duyduğumuz sevgi, halk düşmanlarına

duyduğumuz öfkedir, hesap sorma istegidir önemli olan.

Halk düşmanlarından hesap sormak için önce onlara ulaşmalıyız. İstihbarat, halk savaşçılarının düşmana ulaşmasını sağlayacak olan her türlü bilgidir. Halk savaşçıları bu bilgilerle cezalandırma eylemlerini daha hızlı yapacaklardır.

Halkımız düşmana ait her türlü bilgiyi bize iletmelidir.

Tüm halkımız ADALET için istihbarat getirmelidir. Sempatizan, dost, çevre, ilişki... Tüm insanlarımızın doğal görevidir istihbarat getirmek.

İSTİHBARATI NASIL BULACAĞIZ?

İstihbarat bulmak için özel bir zamana, özel bir uğraşa gerek yoktur. Çünkü düşman her yerdedir. İstedikleri kadar korumalarla gezsinler, istedikleri kadar halkın bulunduğu yerlerden uzak kalmaya, kendi güvenliklerini almaya çalışsınlar, yine de halkın adaletinden kaçamazlar. Ülkemiz topraklarında adım attığımız her yerde halk düşmanlarına rastlamak mümkündür. Okuduğumuz okul, çalıştığımız işyeri, yaşadığımız mahalle, kaldığımız

apartman... Şöyle bir etrafımıza bak-sak düşmana ait birçok istihbarat ol-duğunu görürüz. Önemli olan bunları bulup çıkarmaktır. Daha doğrusu her şey bu gözle bakabilmektir.

Halkımız yıllardır yaşadığı acıların, açlığın, yoksulluğun sorumlularını çok iyi biliyor ve tanıyor. Hatta günlük ya-şam içerisinde karşılaşıyor. Kendisi gece gündüz çalışıp dışından tırnağın-dan artırıp buna rağmen aç kalırken, birileri oturduğu yerden, işçileri sömü-rerek zenginliğine zenginlik katıyor. Halkımızın bunu görmemesi mümkün mü? Elbette görüyor ve öfkesini o anda sadece sözle dile getiriyor; *“elimde silah olsa çeker vururum...”* di-yor.

Yapmamız gereken sadece anlık öfke ile hareket etmek değil, halk düş-manlarına ulaşmaktır. Sadece yaşadığımız acıların sorumlularını düşünelim ve onların mutlaka cezalandırılacakla-rına, halkın adaletinin sağlanacağına inanalım. Bu inanç ile her insanımız çevresindeki halk düşmanlarını göre-cektir. Ve gördüğü, duyduğu her şeyi devrimcilere anlatacaktır.

Örneğin; okula, işe giderken her gün durakta beklediğimiz saatte bir halk düşmanı da bekliyordur. Bunu hemen kafamızın bir yerine kazımalı-yız.

Otobüsle yolculuk mu yapıyoruz, ya da arabayla işimize mi gidiyoruz, geçtiğimiz her yer istihbarat kaynağıdır. Düşmanın kullandığı binaları, em-peryalizmin kurum ve kuruluşlarını, AKP'nin büroalarını hemen hafızamıza almaliyiz.

Yapmamız gereken sadece anlık öfke ile hareket etmek değil, halk düşmanlarına ulaşmaktır. Sadece yaşadığımız acıların sorumlularını düşünelim ve onların mutlaka cezalandırılacaklarına, halkın adaletinin sağlanacağına inanalım. Bu inanç ile her insanımız çevresindeki halk düşmanlarını görecekler. Ve gördüğü, duyduğu her şeyi devrimcilere anlatacaktır.

Köyde kalıyoruzdur. Köyde kimler yaşar, kimin şüpheli tavırları var, kim düşmanla işbirliği yapıyor, araştırabiliriz.

Düşman köye yakın yerlerde puslu atıyor olabilir. Arazi arama tarama ya-pıyor olabilir. Bunun bilgisini hemen gerillaya ulaştırabiliriz.

Askeri araçlar hangi yollardan, ne kadar sıklıkla geçiyor çıkartabiliriz.

Her zaman geçtiğimiz, yaşamımızı sürdürdüğümüz yerlere daha dikkatli bakmak bile yeterli bunları bulmak için.

Yaptığımız işten kaynaklı AKP'nin büroalarına, adliye, valilik binalarına gi-riyor olabiliriz. Bunlarla ilgili her ayrıntıyı araştırabiliriz. Nerede polis var, fa-şist AKP'nin hangi bürokratları girip çı-kıyor öğrenebiliriz.

HERKES İSTİHBARAT GETİREBİLİR!

İstihbarat bulmak için sınır tanıma-malıyız.

**Unutmayalım ki, aldığımız
küçük bir bilgi halklar lehine
önemli sonuçlar yaratabilir.**

**"Küçük" bir bilgi dünyayı
sarsacak eylemlerin, halkını
adaletinin sağlayıcısı olabilir.**

**Bu nedenle " küçük-büyük"
demeden düşmana ait her bilgiyi
öğrenmeli ve DHKC gerillalarına
iletmeliyiz.**

Genç, yaşlı, çocuk, hasta, görme ya da duyma engelli, bir ev hanımı... Herkes istihbarat bulabilir. Kimse koşullarından kaynaklı kendini sınırlamamalı. İstihbarat bulmak için doğal ve yaratıcı olmak yeterlidir.

Bir öğrenci sınıfındaki, etrafındaki insanları inceleyebilir. Ki okullara öğrenci kılığında giren birçok sivil polis vardır.

Hasta olan biri evinde pencere kenarında oturduğu esnada bile istihbarat çıkarabilir. Gün boyu çevresini izlese, incelese; mahallede sokakta neler oluyor, kimler girip çıkıyor bunları gözlemlese birçok bilgiye ulaşacaktır.

Bir ev hanımı... Komşularından, tanıdıklarından yakın çevresinden birçok bilgiye ulaşabilir. Komşularıyla yaptığı sohbetlerde aldığı duyumlar... İstihbarat kaynağıdır. Çok doğal yolla basit bir sohbetle bunu yapabilir ve zaten ev hanımı olduğundan kimseye fark ettirmeden istihbarat elde edebilir.

Unutmayalım ki, aldığımız küçük bir bilgi halklar lehine önemli sonuçlar yaratabilir.

"Küçük" bir bilgi dünyayı sarsacak eylemlerin, halkın adaletinin sağlayıcısı olabilir.

Bu nedenle " küçük-büyük" demeden düşmana ait her bilgiyi öğrenmeli ve DHKC gerillalarına iletmeliyiz.

SAVAŞI HALKLA BİRLİKTE BÜYÜTECEĞİZ!

Halkın savaşa katılması demek ebetteki tek başına silaha sarılması değildir. Halkın silahlanması elinde silah savaşı çok önemlidir, değerlidir ama bunları yapamayanlar da farklı şekillerde savaşı büyütmemize yardım edebilir.

Çok basit ve kolay elde edilebilecek bir bilgi, bir istihbarat neleri değiştirir düşünmeliyiz.

Halkımızın getirdiği her istihbarat savaşımızı büyütür, geliştirir.

Her istihbaratı DHKC Gerillaları olarak değerlendirir ve adaletimize göre hesap sorma eylemlerimizi hayata geçiririz.

Halkımız adaletimize kesinlikle güvenmelidir.

Tarihimiz boyunca adaletsiz hiçbir eylemimiz olmamıştır ve her eylemimiz halkın yüreğine su serpmiştir.

Halka yaşatılan katliamların, zulümlerin hesabını bir bir sormuşuzdur.

Bugün de Adalet için istihbarat istiyoruz.

Düşmanın halkımıza rahatça saldırmasına, halkımızı katletmesine son vermek istiyoruz.

Bunun için hesap soracağız. Bunun için adalet olacağız.

Halkın adaleti için istihbarat istiyoruz.

Çünkü adaleti sağlayacak, halkın yüreğine su serpecek bir biz varız. Halk düşmanlarını inlerine sokacağız, sokakta yürürken arkalarına bakarak yürümek zorunda kalacaklar, tek gözleri açık uyuyacaklar.

Halkın adaleti gerillanın silahının namlusunda büyüyerek halka umut olmaya devam edecek.

Ve bunun için her gün daha fazla istihbarat istiyoruz halkımızdan.

Düşman artık sokaklarımızda, mahallelerimizde, ilçelerimizde rahatça dolaşamayacak.

Halkın olduğu, halkın kullandığı alanları rahatça kullanamayacak.

Düşman bizden değil biz düşmandan bir adım önde olacağız.

Halk düşmanıdır ama mecburen gideceği yerler vardır. Alışveriş merkezlerine gider, ailesi ile gezer, işe gelir gider, mitinglere, toplantılara gider, her türlü eğlence merkezine gider...

Biraz gözlem, biraz dikkat, biraz istek... İstihbarat çıkarmak için fazlasıyla yeterlidir.

Halkın adaleti için istihbarat istiyoruz.

Çünkü adaleti sağlayacak, halkın yüreğine su serpecek bir biz varız. Halk düşmanlarını inlerine sokacağız, sokakta yürürken arkalarına bakarak yürümek zorunda kalacaklar, tek gözleri açık uyuyacaklar.

Halkın adaleti gerillanın silahının namlusunda büyüyerek halka umut olmaya devam edecek.

Halk Düşmanlarını Unutmayalım, Affetmeyelim, Hesap Soralım!

Bize zulmedenler, bizi sömürenler, bizi köleleştirmeye çalışanlar, onurumuzu ayaklar altına almaya çalışanlar, vatanımızı ABD'nin çiftliği haline getirenler, ABD'ye uşaklık yapanlar, bizi katledenler, bize işkence yapıp hapishaneye atanlar, linçleri örgütleyenler, köylerimizi yakıp yıkanlar... Hepsi düşmanlarımızdır.

Başta ABD olmak üzere tüm emperyalistler düşmanımızdır.

ABD'ye uşaklık yapan başta AKP olmak üzere vatana ihanet eden tüm işbirlikçiler düşmanlarımızdır.

Emeğimizi, alınterimizi, geleceğimizi, umutlarımızı gasp eden, bizi soyan, sömüren Sabancılar, Koçlar, Özyeğinler, Zorlular, Albayraklar düşmanlarımızdır.

ABD'ye ve AKP'ye köpeklik yapan polisinden, ordusuna, mitine kadar tüm işkenceciler ve katiller düşmanlarımızdır.

Bu düzendeki adaletsizliğe ve zulme perde olan ve bu zulüm çarkını çeviren tüm bürokratlar, hakiminden savcısına, valisinden kaymakamına hepsi düşmanlarımızdır.

Zulme ortak olan, faşizme hizmet eden tüm muhbirler, işbirlikçiler, korucular düşmanlarımızdır.

Gerillalarımızı Tanımak Beni Çok Mutlu Etti, Çok Heyecanlandırdı.

Tüm Gerçekleri Gerillalarımızı Görünce Daha İyi Anladım.

Öncelikle gerillalarımızı tanımak, onlarla sohbet etmek, aynı sofrada yemek yemek, sadece düşmanlarımıza karşı doğrulttukları silahları tanımak, görmek, dokunmak beni çok mutlu etti. Çok heyecanlandırdı. Ve tabi anlatılmaz bir güven hissettirdi. Zaten gerillalarımızın yanındayken her şeyi çok fazla ve derinden hissettim. Kolay değil...

Tabi tüm gerçekleri, gerillalarımızı görünce daha iyi anladım. Bizim yaşadığımız dünyayı kirletiyorlar. İnsanlarımızın beynini yıkamaya çalışıyorlar. Düşüncelerimize, geleneklerimize, kültürümüze, örf, adetlerimize, büyük ailemize, dostlarımıza, kendimize yabancılaştırmaya çalışıyorlar bizi. Ama asla başaramayacaklar. Çünkü hepimiz fark edeceğiz bize sundukları, hatta dikte ettikleri bu hayatta beynimize sokmaya çalıştıkları kirli düşüncelerde, kirli duygularda hiçbir gerçeklik yok. Hepsi sahte. Hepsi bizi yalnız bırakmaya yönelik. Çünkü biliyorlar birlik olursak karşımızda kimse duramaz. O yüzden diyorlar ya *"Her koyun kendi bacağından asılır"*. *"Babana bile güvenme"*. *"Tek tabanca takıl"* diye. Tabancamız da olacak elbet ama asla tek olmayacağız.

Boşuna uğraşıyorsunuz. Halkımızın her biri elbet bir gün bulacak doğru yolu. Gerçek sevginin, gerçek güvenin, dostluğun nerede olduğunu bulacak. Kendi hayatındaki eksiği, sahteliği görecek. Ve gerçeği aramaya çıkacak.

Ve işte o zaman, burada bir abinin dediği gibi *"Tüm dağlarda gerillalarımız olacak, hepsine selam vermekten yorulacağız."* İşte o zaman devrim olacak. Evet, abi haklısın. İnsanlarımız doğru yolu bulduklarında devrim olacak.

Ben burada gerçeği, doğru yolu görmüş biri olarak, düşmanın bizi benzetmeye çalıştığı insan tipi, bize dikte ettikleri düşünceleri, duyguları, güvensizliği, sahteliği reddediyorum. O atasözlerini reddediyorum. Bizim kendi atasözlerimizi var. *"Dönen dönsün ben dönmezem yolumdan"* diyorum. *"Bedel ödedik, bedel ödeteceğiz"* diyorum. *"Her koyun kendi bacağından asılır."* değil, *"Yarin yanağından gayrı her şeyde hep beraber"* diyorum. Daha diyecek çok şey var ama ben burada bitiriyorum. Ve hepinizi çok seviyorum. Ve bana gerçekten yaşamayı gösteren herkese teşekkür ediyorum.

Sf. 21
Temmuz
2016
Sayı: 5

**UMUDU ŞEHİTLERİMİZLE
BÜYÜTÜYORUZ!**

KARADEMLİK

DHKC Gerillalarıyla Gerilla Yaşamı Ve Savaşı Üzerine Röportaj:

“Savaşı büyütmek için silahlanmamız, silahlı halk ordusu kurmamız gerekir. Bunun için dağlardayız.”

“Düşmana öfkemiz dağlar kadar büyük, halkımızı yoldaşlarımızı çok seviyoruz. Bizi burada canlı kılan, umudumuzu her gün büyüten bu öfke ve sevgimizdir.”

“İstiyoruz ki halkımız güzel günler yaşasın ve biz bunu mutlaka başaracağız. Heyecan, macera aramaya gelmedik buraya”

DHKC gerillaları ile gerilla yaşamı, gerillanın özlemi, hayalleri, duygu ve düşünceleri, savaşı nasıl büyüttükleri üzerine sohbet ettik.

Gerillaları, gerilla yaşamını ve gerillaya dair ne varsa, gerillaların bizzat kendilerinden dinlemek bizim için önemliydi. Halkın umudu olan gerillanın neyi nasıl düşündüğünü, duygularını, özlemlerini tüm halkımız bilsin istedik. Ve elbette gerillaya dair hayaller, özlemler, duygular; kısacası gerillanın yüreği bu sayfalara sığmaz ki zaten onların da böyle bir derdi yok. Onlar yüreklerini kavganın tam ortasına koydular.

Karademlikte demlenen meşe koku çaylarımızı alarak, gerillalarımızla sohbetimize başlıyoruz;

Karademlik: Gerilla olmadan önce gerillaya dair ne düşündünüz?

Hatice: Gerilla, devrimcileri ilk tanıdığım zamanlarda duyduğumuz, üzerine düşündüğümüz, hayaller kurduğumuz bir şeydi. Ama o zamanlardaki düşüncelerimiz biraz da hayalperest, gerillayı, oradaki yaşamı idealize eden, romantik bir bakış açısı idi. Çünkü o zamana kadar gerillayı kitaplarda, yazılarda okumuşuz. O zamanki bilinç düzeyimiz ile de gerilla mükem-

mel insanlardan oluşur. Her insan gerilla olamaz. Gerilla olmak için üstün yeteneklere sahip olmak gerekir diye düşünüyorsunuz.

Karademlik: Bu düşünceleriniz ne zaman değişti?

Tabi bu bakış açısı devrimcileşip örgütlendikçe değişti. Devrimcilerin, gerillaların süper insanlar olmadıklarının bilincine vardık. Bu değişimde devrimciliği, doğru düşünmeyi öğrenmemizin payı büyük tabi.

Buraya gelmeden önce aslında nasıl bir ortam ve hangi koşulların bizi beklediğini teorik olarak biliyorduk. Nereden dersiniz; çıkan yazılarımız, gerilla şehitlerimizin yaşamlarının anlatımları, abilerimizin ablalarımızın anlatımları ile gerillaya, oradaki yaşama dair genel bir tablo şekilleniyor.

Yani gerillaya gelmeden de gerillanın yaratıcı, zorluklar karşısında pes etmeyen, ısrarcı olması gerektiğini biliyordum.

Devrimcilik tercihi yaparken bunun bir savaş olduğunu biliyordum. İç düşman ve dış düşmana karşı yürüttüğümüz savaşımızdır devrimcilik. Gerillada buna bir de doğa koşulları ile olan savaş ekleniyor.

Eda: Gerilla olmak, devrimciliğe başladığım günden beri hayal ettiğim, merak ettiğim bir yaşamdı. Gerillayı, şehitlerimizden, onların yaşamlarından öğrendiklerimle tanıdım. Bunun dışında okuduğum kitap ve izlediğim

filmlerden bilirdim gerilla yaşamını. Gerilla bir tercih değil zorunluluktan benim için. Bunun için kafamda çok meşru ve nettir gerilla olmak.

Gerillada savaşı büyüteceğiz, açlığa, yoksulluğa, sömürü ve zulüm düzenine son vereceğiz. Adaleti sağlayacağız. Gerillaya çıkmadan önce bunları düşünüyordum. Orada nelerle karşılaşacağım sorusu sadece bilmediğim şeylerle ilgiliydi. Mahallelerde devrimcilik yaparken faaliyetlerimiz bellidir. Kitle çalışması yapmak, dergi dağıtmak, halkı örgütlemek vs... peki dağlarda, gerillada ne yapacağız, 24 saatimizi nasıl geçireceğiz? Tamam, düşmanı vuracağız, eylem yapacağız, çatışacağız... Peki, bunların dışında günümüzü nasıl programlayacağız? Bunları düşünüyordum. Yani gerilla için sadece düşmanla karşı karşıya geldiğinde çatışan ve eylem yapan olarak düşünürdüm.

Öyle olmadığı gördüm. Her şey çok disiplinli ve programlı... Eğitim çalışmasından, spora, yürüyüşlerden, çay sohbetlerine, köylere gidip kitle çalışması yapmaktan, dergi yazısı yazmaya kadar her şey çok somut ve hızlı oluyor.

Bunun dışında doğayla yaşam, uzun yürüyüşler, açlık, susuzluk ve doğadaki canlılarla karşılaştığımda ne yaparım, kar, kış, soğuk. Bunlarda zorluk yaşar mıyım? Zorluk dediğim fiziksel olarak yapamamaktı, birliği geride bırakır mıyım? Bunun gibi düşünceler vardı kafamda.

Gerilla benim için düzenin yıllardır yaratmış olduğu tüm zaaf ve alışkanlıklarımdan kurtulacağım yer olacaktı.

Cemal: Gerillaya çıkmadan önce hep söylenen, anlatılan şeyler vardı tabi. Bunun yanı sıra düşüncelerime yön veren film ve kitaplar da oldu. Karşılaşacağımı düşündüğüm şeyler arasında gıda, mühimmat eksikliği, uzun yürüyüşler, doğayla iç içe yaşamının getireceği zorluklar vardır diye düşünüyordum.

Karademlik: **Gerilla, yeni bir yaşam. Gerillanın doğayla ve düzen alışkanlıklarıyla savaşımlı nasıl oluyor?**

Hatice: Gerilla olmadan önce düşündüğüm şeylerden biri, doğa koşulları ve doğa ile olan savaşta neyi nasıl yapacağımı.

Doğanın kendi kuralları var. Onları öğrenmek, anlamak ve mücadele koşullarımıza uyumlu hale getirmek... Gerillaya düşen savaşın bir parçası bu. İnsan bu savaşta yeterince güçlü olup olmayacağını düşünüyor. Soğukta ne yapacağız, dağ, taş demeden günlerce yürüyebilecek miyim, açlık susuzluk nasıl etkileyecek, yabani hayvanlarla aynı ortamı-doğayı nasıl yaşayacağız... Diye bir sürü soru geçiyor insanın aklından.

Evet, insan yabancı olduğu bu koşullara alışkın olduğu şehir hayatının kolaylıklarını vs. düşününce gerillanın doğa ile olan mücadelesi ilk etapta in-

Gerilla olmak, yani bizler bu halkın çocuklarıyız yaşanan birçok acı, yoksulluk ve katliamlar var. Bunların sebebini bilip de savaşmamak zalimden yana olmaktır. Silahlı mücadele ezilen halklar için nasıl bir zorunluluksa bizim de bu gerekliliği yerine getirmemiz lazım.

sana acaba başarabilir miyim, o koşullara dayanabilir, yapabilir miyim diye düşündürüyor. Bu düşünülenleri, soruları doğru bir bakış açısı ile cevaplamadığınızda gerilla koşulları kafanızda abartılı hale gelir. Ve benim işim değil ben yapamam diye düşünmeye neden olur.

Cemal: Gerilladaki zorluklar genel olarak herkesin bildiği şeylerdir; açlık, yorgunluk, uykusuzluk vb. ama bunlar görünenlerdir sadece. Bunlara bağlı olarak savaşçı kendi iç düşmanı ile savaşıyor en büyük zorluk bu. Bu anlamda dış düşmana silah çatmak daha kolay...

Eda: Nedir zor diye düşünülen? Yemek, içmek mi, uyumak mı, yürümek mi... evet bunlar düşünüyor. Hatta halkımızdan da duyarız; *“oralarda nasıl yapacaksınız”* kaygısını.

Sadece Anadolu tarihine baktığımızda bile halkımızın hangi koşullarda,

nasıl yaşadığını görürüz. Yıllarca olanaksızlıklar içinde, açlık, yoksulluk içinde yaşamış ve bizim için zor diye düşündüğümüz temel ihtiyaçlarını yaratıcılığıyla çözmüştür.

Halkımız tüm bu temel ihtiyaçlarından mahrum kalıyor ve zulüm büyüyor. Zaten bu yüzden çıkmıyor muyuz gerillaya. İşte bu duygularla geldim buraya ve çok mutluyum.

"Gerillada yaşamak zor" diye bir düşünce doğru değildir, böyle bakmamalıyız. Zor yoktur emek vardır. Açlıksa halkımız da aç. Ayaz bebeği düşünün, yüzlerce çocuk açlıktan ölüyor; uykusuzluksa işçilerimizi düşünün on altı saat çalışıyor eşini çocuğunu göremiyor uykusuz kalıyor. Halkımız bu yaşamı hak etmiyor. Halkımıza eşit, özgür bir yaşamı sunacağız bunun için savaşıyoruz. Kaybedecek bir şeyi kalmayan tüm halkımız savaşa katılacaktır. Gerilla halkın umududur, savaş dağlarda büyüteceğiz.

Karademlik: Bahsettiğiniz savaşta kendinizle ve doğayla savaşta sizi güçlü kılan sonuç almaya götüren nedir?

Eda: Gerilla olduğum zaman gerillaya dair hiçbir belirsizliğin olmaması gerektiğini, yaşamın doğal ve sade olduğunu gördüm. Belirleyici olan kişisel ihtiyaçlar değildir. Bunları zaten doğallığında çözüyorsun. Ne için dağlarda olduğumuzu unutmazsak savaş her geçen gün daha da büyütürüz ve çözemeyeceğimiz sorun, aşamayacağımız

engel kalmaz. Bunun dışında önemli olan doğada yaşamayı öğrenmemizdir. Zor diye düşünülen genellikle de bu oluyor. Gerillanın aşamayacağı zorluk yoktur. Ama önemli olan yaşadıklarımızı zorluk olarak görmemektir. Yani gerillaya böyle bakmamalıyız. Halkımızın doğal yaşamıdır gerilla yaşamı.

Hatice: Bu engelleri yine devrimci duygularımızla inanç ve bağlılıkla aşıyoruz. Yani aşılamayacak şeyler değil. Bir yerde de fiziki olarak bilmediğimiz şehir hayatından farklı bir yaşama adım atıyorsunuz bunu yaparken "acaba" sorularının insanda olması normal. Normal olmayan bu koşulların abartılıp kendimizi adım atamaz hale getirmektir.

Yani bilmediğimiz şey bizi ürkütebilir. Ama burada da Dayımızın dediği gibi **"Gerisi Hayat"** demeyi başardığımızda korkulacak bir şey de kalmayacaktır.

Cemal: Engeller her zaman karşımıza çıkacaktır. Çünkü engellerin biri biter diğeri başlar. Şehitliğe kadar sürececek olan bir çatışma bu. Çünkü düzenden geliyoruz. İrili ufaklı alışkanlıklarımız var. Bunları yenmek için sürekli bir ideolojik eğitim gerekli. Herkes aşabilir önemli olan korkmadan üzerine gitmek, kararlı olmak. Emek ve cüretle hareket ettiğimizde yenemeyecek insan yoktur.

Hatice: Buraya gelip gördükten sonra tüm sorular bir bir ortadan

kalktı. Gelmeden önce düşündüğüm, çekindiğim pek çok şeyin yersiz olduğunu pratikte gördüm. Ve geldiğimin ertesi günü sanki yıllardır buradaymışım duygusunu yaşadım. Ki hala da o hissi yaşıyorum.

Sonuç olarak şunu diyebilirim; insanın bilmediği yeni bir yere, işe adım atarken merakı olabilir. Ama bu duygu asla bize engel olmamalı. Ve hayat şu doğruyu bize bir kez daha gösteriyor ki adım attığımızda, bilmediğimiz işin içine girdiğimizde onun korktuğumuz gibi olmadığını, pekala yapabildiğimizi görürüz. Tabi ki bu hiç zorlanmayacağı anlamına gelmez. Burada da devrimci doğruları bize güç veren nedenleri, devrimcilik nedenlerimizi unutmamak gerekiyor.

Cemal: Gerilla olmak, yani bizler bu halkın çocuklarıyız yaşanan birçok acı, yoksulluk ve katliamlar var. Bunların sebebini bilip de savaşmamak zalimden yana olmaktır. Silahlı mücadele ezilen halklar için nasıl bir zorunluluksa bizim de bu gerekliliği yerine getirmemiz lazım. Tüm bu zorlukları bilerek dağa çıktım. Çünkü istiyoruz ki halkımız güzel günler yaşasın ve biz bunu mutlaka başaracağız. İşte tüm bu saydıklarımız duygularımıza yön veren şeyler. Heyecan, macera aramaya gelmedik buraya. O yüzden bir açıklık getirelim. Ki böyle şeyler için gelenler savaşamaz çünkü savaşmaya gelmemiştir. Gerillacılığın birçok zorluğu var. Bunları aşman için kendinle savaşman gerek. Böyle insanlar kendi

Gerillanın aşamayacağı zorluk yoktur. Ama önemli olan yaşadıklarımızı zorluk olarak görmemektir. Yani gerillaya böyle bakmamalıyız. Halkımızın doğal yaşamıdır gerilla yaşamı.

ben duygularını büyötmek için gelirlerse geldikleri gibi yine düzene giderler. Savaşmak isteyen insan zorluklara teslim olmaz. Savaşmak kararlılıktır. Tüm bunların yanı sıra insan gerillaya çıkınca sanki yeniden doğuyor. Her zorluk kendi zayıf yönlerimizi ortaya çıkarıyor. İşte tam burada gerilla olmak başlıyor. Bir zayıf yönünü daha eziyorsun. Gerillanın iradesi böyle çelikleşiyor. Çünkü zorluklardan kaçmıyorsunuz. Zaaflarımızın olması, karşımıza çıkan sorunlar doğaldır. Bunları abartıp gözümüzde büyötmek gerek. Aksine üzerine gitmek ve dişediş bir çatışmaya dönüştürüp ezip geçmek lazım.

Karademlik: “Gerillanın özlemi” de-yince...

Cemal: Gerillanın özlemi... Kafada şunu açmak lazım gerilla bir insan. Her insan gibi gerilla da özler. Bu çok doğal bir duygu halidir. Ama özlemimiz bize ne katıyor ne götürüyor diye sorgulamak gerek. Devrimci yanımızı güçlendiriyor, kinimizi bileyliyorsa bu özlem bizi savaştıran yönlerimizden olur. Ama bu özlem bizim savaşma halimizi etkiliyor, sürekli düşünceli bir

Sf. 27
Temmuz
2016
Sayı: 5

durum, bunalımlı bir görünüm veriyorsa bu özlem hastalığıdır ve çürütür.

Eda: Savaşı büyötmek için silahlanmamız, silahlı halk ordusu kurmamız gerekir. Bunun için dağlardayız.

Gerillanın özlemi halkın adaletidir, sosyalizmdir. Halk düşmanlarından hesap sormaktır. Ülkemizin tüm dağlarında gerilla birliklerimiz olacak, halkımız gerilla ordularına katılacak.

Hatice: Biliyoruz ki hiç birimiz devrimciliği kolay iş olduğı için seçmedik. Aksine önderimiz Mahir Çayan'ın dediğı gibi devrimciliğın "engebeli dolambaçlı ve sarp" bir yol olduğunu bilerek tercih ettik.

Bu düzenin sahiplerinin koltuklarını gönüllü terk etmeyeceklerini biliyoruz. Bu düzende adaletin halk için olmadığını biliyoruz. Yoksulluğa savaşıarak son vereceğimizi biliyoruz. Dilek'in annesi Aysel annenin gözyaşlarında hala adalet özlemi duruyor.

Günay'ımızın annesi Makbule annenin; "kızımın bıraktığı yerden ben devam edeceğim" sözü bizim dağlara çıkma nedenimiz.

Acılı analarımızın gözyaşlarını buradan dindirecek, onların yüreklerine su serpeceğiz.

Yoksul halkımız adalet bekliyor.

İşçiler, emekçiler adalete susamış, haklarını istiyorlar.

Tüm halkımızın bu adalet özlemi dinsin diye gerilla olduk.

Doğmamış bebeklerimizi açlığa mahkum eden sömürenlerden hesap

Gerilla olmak halkımıza sevdiklerimize yapılan zulmün hesabını soruyor olmak bu yanıyla güzel bir duygu. Mutluyuz gururluyuz. Çünkü halkımızla özgür, sömürsüz bir ülke yaratacağız.

sormak için, diri diri yakılan, kurşunlarla katledilen yoldaşlarımızın hesabını sormak için buradayız.

Düşmana öfkemiz dağlar kadar büyük, halkımızı yoldaşlarımızı çok seviyoruz. Bizi burada canlı kılan, umudumuzu her gün büyüten bu öfke ve sevgimizdir. O sevgimizin büyüklüğü ile buradaki her türlü zorluğu alt ediyorum. Her türlü düşmana karşı savaşma gücünü buluyoruz kendimizde. Sevgimiz kinimiz her geçen gün daha da büyüyor.

Gerilla olmak halkımıza sevdiklerimize yapılan zulmün hesabını soruyor olmak bu yanıyla güzel bir duygu. Mutluyuz gururluyuz. Çünkü halkımızla özgür, sömürsüz bir ülke yaratacağız. İsyan ateşini bugün buradan yaktık ve yurdumuzun tüm dağlarında bu ateş yanacak.

Gerilla olmak güzel bir duygu... Tüm halkımızın yoldaşlarımızın bunu yaşamasını isterim.

Karademlik: Gerillada yaşamınıza yenilik katan özellikler nedir?

Hatice: Gerilla koşullarını abartmadan mücadele gerçekliği içinde düşünmeliyiz. Diğer alanlarımızda nasıl işlerimizi yapıyor düşmana karşı savaş veriyorsak burada da onu yapıyoruz.

İlke ve kurallarımızın yol göstericiliğinde savaşımızı buradan da büyütüyoruz.

Cemal: Bu koşullara nasıl baktığımızla ilgilidir. Zor, aşamam, yapamam dersek zaten gerilla değil hiçbir şey olamayız. Gerillayı gerilla yapan zaten onun zor koşulları aşma iradesidir. Asla teslim olmaz. İç dış düşmanla doğayla savaşıyor. Bunu belirleyen onun somut koşullarıdır. Ama bu koşulları değiştirecek olan yine savaşçının kendisidir. Bu yüzden savaşçı zorlukları yenerken yaratıcı olandır.

Eda: Halk ve vatan sevgisi, sınıf kini gerilla yaşamında beni en çok güçlü kılan nedenler oldu. Güç dediniz evet çok güçlüyüz. Düzen her zaman korkak, sinmiş, boyun eğen insanlar yaratmaya çalışmıştır. Oysa öyle değil gerillada, insan kendi gücünün sınırsızlığını görüyor. Ayaklarının ne kadar güçlü olduğunu, gözlerinin ne kadar iyi gördüğünü, ufkunun ne kadar geniş olduğunu görüyorsun burada. İşte bu gücü görünce tüm halkımızın bunları görmesi gerektiğini, yaşamasını istiyorsun. Ve devrime, zafere olan inancın artıyor.

Karademlik: Son olarak neler söylemek istersiniz?

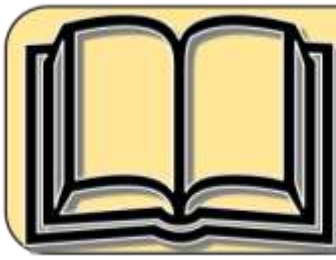
Hatice: Tüm halkımızı vatanımızın bağımsızlığı, halkımızın özgürlüğü için kırdı şehirde savaşmaya çağırıyoruz. Savaşmaktan başka bir kurtuluş yoktur.

Cemal: Yoksulluğumuza son vermek için, adalet için DHKC saflarında savaşalım. Halk olarak bizi soyanlara, bize zulmedenlere karşı savaşmalıyız.

Eda: Anadolu halkları zalime ve zulme hiçbir zaman biat etmemiştir. Silahlarını ve özgürlük bayrağını kuşaktan kuşağa devrederek, tüm zorbalara karşı savaşmış ve onurunu korumuştur. Bugün bu özgürlük bayrağı ve devredilen silahlar halk kurtuluş savaşçılarının ellerindedir. Bugün bu savaş DHKC gerillalarınca sürdürülüyor. Tüm Anadolu halkı bu savaşta Cephe bayrağı altında silahlanmalı ve savaşmalıdır.

Sf. 29
Temmuz
2016
Sayı: 5

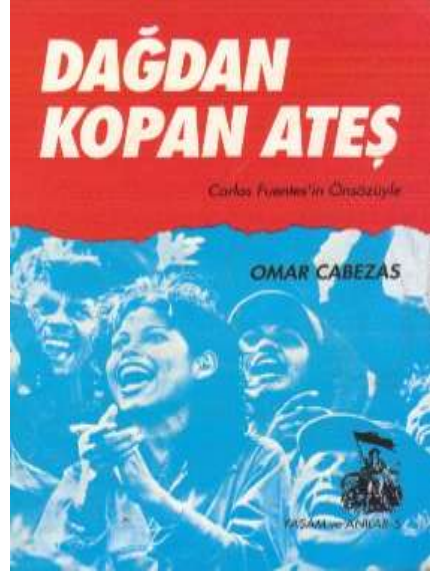
GERİLLANIN KİTAPLIĞINDAN

KİTABIN ADI: *Dağdan Kopan Ateş*

YAZARI: *Omar Cabezas*

YAYINEVİ: *Belge yayınları*

SAYFA SAYISI: 228

Sf. 30

Temmuz

2016

Sayı: 5

“Devrimci öncünün silahlı eylemleri yalnız kitlelere manevi ve siyasal bir güç vermiyor, yani etkileri yalnızca örgüt dışında olmuyor demek istiyorum, kadrolarda da oluyor, militanların dövüşme arzusunu canlandırıyor. Bu inanılmaz derecede tatlı bir şey, bunu tam olarak anlamanız için yaşamanız gerekir. Gizliden, tam sessizliğin içinde kim olduğunuzu biliyorsunuz: Öncü.” (Sf: 28)

“Yeni insanın doğumunun FSLN içinde olacağını bu nedenle söylüyorduk. Yeni insan mantarlarla, kurtlarla çamura batmış ayaklarla doğuyordu; yeni insan yalnızlık ve sivrisineklerle canlı canlı yenilerek doğuyordu, kokaarak doğuyordu. Bu kabuk kısmı çünkü içinde, günlerce süren şiddetli şokların kuvvetiyle, dağlının tazeliğiyle doğmaya başlıyordu. İnsan, inanılmaz gö-

rünebilir ama açık bencil olmayan insan, artık küçük insan değil, kendini başkalarına adayan, her şeyi başkalarına veren, başkalarıyla acı çekip gülen insan. Yeni insan doğmaya başladı, bir dizi değeri edinmeye, bu değerleri keşfetmeye, onları kendi içinde kutsal bilip geliştirmeye başladı. Bu sevgiyi dağlarda daima geliştirirsiniz. Bu güzellik olanağını yitirmemeye daima dikkat ettim. Başkalarının şehirde, gerillanın çalılıkta doğduğu gibi, yeni insan da dağlarda doğdu.

Her şeyin başı ve sonu, insanda işaretini bırakan, onu en çok etkileyen

şeydir. Askeri eğitim başlangıcı, özümleyeceğimiz sistemli bilgi, doğru-
dan doğruya alacağımız bilgi olduğu
için bir arzuydu. Bunu izleyerek davra-
nışınızda, gelişimimizde, oluşumu-
muzda bu eğitimin büyük etkisi oldu.”
Sf: (93-94)

“Dağlarda etinden bir parça, olan
bu ağır silahın korumasını hissederdin.
Dağlarda tüfek bir parçandır.

Silahla uyursun, onunla yürürsün,
yanındayken yıkanırsın, onunla hare-
ket yaparsın. Buz gibi tüfek, yağlı tü-
fek, omuzunda, elinde, paslı tüfek,
sağlam, kız gibi veya ıslak tüfek, tüfe-
ğin daima boynunda, omuzunda, elin-
dedir. Dağlarda silahın senin parçan
gibidir, bir organın gibi, en önemlile-
rinden biri. Düşünce, elinden çok tüfe-
ğini korumaya çalışırsın. Tüfeğine
sevgi duymaya başlarsın.(...). “ (sf:
149-150)

“O zaman kurtuluşunuz nedir? So-
nunda başınız dönmeye başlar. Bu
duygular yatıştır, daha olgun, sakin dü-
şünmeye başlarsın. FSLN bize tarihsel
bir irade, sonsuz, sınırsız bir inat ver-
diği için kurtulursun. Ve o anda beynin
işlemeye başlar. Tamam, binlerce in-
san ölebilir ama düşmanı devirmek
için döğüşe devam etmek zorundasın.
Muhafızlara karşı çıkmak için sen de
ölebilirsin, gerilla savaşı olmak ke-
sinlikle onurlu bir tutumdur.

Ölürsen, onurunla ölürsün. Ölü-
mün kendi başına bir protestodur.
Tello’nun ölümü de bir protestoydu.

Protesto ederek ölecektik. Frente San-
dinista, kıtada ezilen birçok hareket
gibi, emperyalizmin, Somoza diktatör-
lüğünün ezeceği bir başka gerilla hare-
keti olsa bile.

Önemli olan Tello’nun bildiklerini
uygulamak değildi. Öğrettiklerinin
doğru olup olmaması değil, önemli
olan bu yurt için ölmesiydi. Düşlerinizi,
umutlarınızı, isteklerinizi bir yana ko-
yup, dağlara, bilinmeyene doğru git-
meliydik, her şeyi bir yana koyup cep-
heyi yaratmalıydık, her şeyin üstünde
bu vardı. Önemli olan dövüşmekti.
Bunu yapmak için askeri eğitimimizin
niteliği veya ordu olarak kendi kapas-
temiz üstüne kuşku düşürmekten vaz-
geçebildik. Ölmek zorunda kalabilir-
dik ve kendi kapasitemizle ilgili tüm
kuşku ve yıkımları biriktirip sıkıca ke-
fenleyebildik.

Onur duygusu ortaya çıktı. Ölsen
de teslim olmama inancı, derin müca-
dele ruhu kabardı. Kaderin ölümünü
zorluyor olabilir, onu yükseltmek,
standartın üstünde tutmak, ileri gö-
türmek, kendi ölümüne ve compa-
nolarla, hayvanları, dağı bizim tarafı-
mızda tutmaya, ağaçları gene salınıp,
konuşmaya zorlamak.” (sf:126)

Sf. 31
Temmuz
2016
Sayı: 5

GERİLLANIN YÜREĞİNDEN

ONUR'A

Ardından bıraktığın
Patikalarda ayak
İzlerin
Ayak izlerime karışır
Sadece bizim
Gördüğümüz
Sadece bizim
Bildiğimiz
Yollarda yürümüştük
Geçmiştik
Geçtiğin derelerden
İçmiştik
Su içtiğin pınarlardan
Biz de oturduk
Ormanın en kuytu
Yerlerinde
En serininde senin gibi
Yaktık bir türkü adına
Sanma ki acılı
Dert keder dolu
Türkümüz

Türkümüz senin için
Senin hesabın için
Hesap dolu sözlerle...

Türkü bitti
Silah omuzda
Düştük yola
Yürüyoruz düşmana
Sen gibi gülerek düşmek
Yaraşır bize
Sen gibi kurşun olup
Yağarak
Sen gibi ONURLU
Düşmek
Yaraşır bize

Bir Gerilla

(...)

Ben tüfeğim aldım çıktım
dağlara

Vurdum önce tatlı canım
dağlarda

Üleştirdim tatlı canım

Acılara

Ağrılara

Sıkıntılara

Sel oluban akıp geldim
kuru dağlardan

Karıştım deryalara

Gölünüzde balığım ben

Dalınızda elmayım

Gönlünüzde sevdayım ben

Dilinizde merhaba

Bana ölüm

Ne yazar?

**SE
EHİ
TLER
DİY
OR
Kİ**

**Ve Yoldaşlık Bu Diyorum Kendi
Kendime.**

**Mesele Aynı Kandan Olmak
Değil, Aynı Sevda İle Yanmakta.**

**Mesele Duvarın Ardında,
Toprağın Altında, Dağ Başında,
Vatanından Uzakta Olmak
Değil,**

**Aynı Hayallerde Dolaşmakta,
Aynı Umutla Kuşanmakta, Aynı
Duygularla Çarpan Yürekte.**

**Ve Şimdi Ben Binlerle
Oturuyorum, Abimle Aynı
Yıldıza Baktığım Hücremde...**

GÜNAY ÖZARSLAN

BU TARİH BİZİM!

KOÇUŞAĞI AYAKLANMASI

Tarih: 1926 Dersim Halkı Zulme Boyun Eğmiyor, İsyan Ediyor. Baş Eğmemenin Tarihini Yazıyor!

Tarih: 2016 Dersim'de DHKC Gerillaları Zulme ve Sömürüye Karşı Halkların Kurtuluş Savaşını Büyütüyor!

"Cumhuriyet Hükümeti için bir çıban" olarak değerlendirilen Dersim'de baskı, katliam, sürgünler hiç eksik olmaz. 1926 yılında bu kez hedef Koçuşağı aşiretidir. Aşiretin yok edilmesi nin gereğini Dersim'e gelip çalışmalar yürüten Diyarbakır Valisi Ali Cemal'in hazırladığı raporda şöyle belirtilir:

"Yalnız Çemişgezek'in 22 km. kuzeydoğusunda Kozluca'da yerleşik Kör Seyit Han (Koçuşağı aşiretinden) sakılığı sanat edinmiş alışkanlığıyla Koçgiri hadisesinin mahkum ve sanıklarından bazılarını yanına toplayarak Çemişgezek, Arapgir, Kemah, Kemaliye taraflarına saldırılarda bulunmaktadır. Silahlarını teslim edeceğini ve itaat edeceklerini sanmıyorum. (...) Çemişgezek'teki alay ve süvarilerle yok edilmeleri mümkündür. Ve çok iyi olacaktır. Böyle bir hareket ötekiler üzerinde tesirli olacaktır." (Belge ve Tanıklarıyla Dersim Direnişleri M. Kalman, Syf.124) Koçuşağı'na yapılacak bir katliam, tüm halka yönelik bir gözdağıdır. Diğer

yandan da kimi aşiretleri aldatarak, vaatlerle yanına çekmeye çalışır. Ali Cemal Munzur'da topladığı aşiretlere Kürtlerin geleneklerine uygun göstermelik davranışlarda da bulunarak, şu konuşmayı yapar; "Ağalarım, Gazi Paşa'nın sizlere selamı var. Beni size o gönderdi. İçtiğim suyla yemin ederim ki, o Alevidir. Ve Dünyadaki bütün Aleviliği canlandıracaktır. Ben Aleviyim, bu sıfatla size söz veriyorum, yollarınız yapılacak, mektepler açılacak, toprağı olmayanlara Erzincan'da ve Elaziz'de toprak verilecek. Ancak sizden bir hizmet bekliyorum, o da, yakında hükümet kuvvetleri gelecek ve öteden beri Dersim'in adını lekeleyen Qoçan (Koçuşağı-bn-) aşiretini biraz ıslah edecek, siz bütün aşiretiniz mensuplarıyla bu harekete katılacağınıza şimdi söz vereceksiniz." (Kürdistan Tarihinde Dersim. Nuri Dersimi Syf, 206) Aşiretler şartlı olarak devlete birlikte hareket edeceğini söyler. Şartlardan biri olan Ovacık cephe komutanlığına

Sf. 35
Temmuz
2016
Sayı: 5

getirilmesi istenen Nuri Dersimi kendi desteğinin anlamının, “devleti oyuna getirmek ve Koçuşığı’na gizli destek vermek” olarak açıklasa da gerçekte net tavır almayarak devletin politika-sına yardımcı olmuşlardır. Kendi aşiret çıkarları için devlet yanlısı görünmüştür. Bu karara katılmayan ve Koçuşığı ile hareket eden aşiretler de vardır. 4 Ekim 1926 tarihinde başında Albay Mustafa Muğlalı’nın yer aldığı saldırlara karşı Koçuşığı direndi. Devlet

tüm katliamcılığıyla uçaklarla dağları taşları bombaladı. Çatışmalar özellikle Ovacık, Çemişgezek, Erkek, Beylan, Amutka, Yılan Dağı bölgesinde 1 Aralık’a kadar sürdü. Bu tarihte bitirilen ‘hizaya getirme’ hareketinde resmi açıklamalara geçmeyen yüzlerce ölü, sürgün ve yıkım kaldı geriye.

Dersim halkı Osmanlı’dan Kemalist döneme, Kemalist dönemden oligarşik yönetime kadar onlarca kez ayağa kalkmış, zulme, sömürüye isyan etmiştir. Binlerce şehit veren Dersim, hiçbir zaman dalgalandırdığı onur bayrağını yere düşürmemiştir. Kemalist iktidarın 1926 yılında Dersim’e yeni bir sefer düzenleyerek Dersim halkını teslim almak istemesi de sonuçsuz kalmıştır.

Koçuşığı ayaklanmasından bugüne tam 90 yıl geçmiştir. 90 yıl sonra Dersim’deki direniş ve isyan bayrağı DHKC Gerillalarının elinde dalgalandırılmaktadır. 90 yıl sonra da Onur Polatlarla, Çayan Günlerle halkların kurtuluş bayrağı onurluca taşınmış, kurtuluş için ateşlenen silahlar susmamıştır.

90 yıl önceki Koçuşığı Ayaklanmasının da gösterdiği gibi ve yine ondan önceki ve sonraki ayaklanmaların da gösterdiği gibi zulüm ve sömürü düzeni halklara sadece ve sadece kan ve gözyaşı vermektedir. Halkların silahlanmak ve savaşmak dışında başka bir kurtuluşu yoktur. Bu düzenle barışılmaz. Bu düzende halklara yaşam hakkı yoktur. Bu düzen halka köleleşmeyi ve boyun eğmeyi dayatmaktadır. Ve halk tereddütsüz bir şekilde köleleşmeyi kabul etmemiş, savaşmayı seçmiştir.

Bugün Anadolu halkları emperyalizme ve faşizme karşı Cephe bayrağı altında birleşmeli, silahlanmalı ve savaşmalıdır. Kurtuluşun tek yolu budur. Bu yolda Onurlar, Çayanlar, Çiğdem ve Bernalar gibi yürümeli, savaşmalı, düşmandan hesap sormalıyız.

Sf. 36
Temmuz
2016
Sayı: 5

**BU TARİH, ESAS OLARAK
KANLA YAZILMIŞ,
ŞEHİTLERİMİZİN TARİHİDİR!**

**Alp ASLAN, Dursun ÇAKIR, Songül ERKUŞ 15 Haziran 1998
Tarihinde Dersim Dağlarında Ölümsüzleştiler!**

**DAĞLAR GERİLLASIZ HALK ADALETSİZ KALMADI KALMAYACAK!
HALK KURTULUŞ SAVAŞIMIZI BÜYÜTÜYORUZ!**

Alp ASLAN, Dursun ÇAKIR, Songül ERKUŞ Dersim İbrahim Erdoğan Kır Sılahlı Propaganda Birliği'nin savaşçılarıydılar. Üç halk kurtuluş savaşçısı 15 Haziran 1998 tarihinde Ardıç Köyü çıkışında oligarşinin askeri güçleriyle girdikleri çatışmada uzun süren çatışmadan sonra teslim olmama geleneğine bir halka daha ekleyerek ölümsüzleştiler.

Bugün halk kurtuluş savaşımız Onur Polatlarla Çayan Günlerle büyütülüyor.

Tüm dağlar bizimdir. Ve tüm dağlarda Alpler, Onurlar. Songüller olacak. Zafere giden yolda şehitlerimiz gibi kahramanca yürüyecek ve düşmanı yeneceğiz.

ALP ASLAN

Doğduğu Tarih:

27 Mayıs 1969

Doğduğu Yer:

Muş

Mezar Yeri: Mer-

kez – Hozat

Alp, Kürt milliyetindendi. 1990-91 döneminde Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesi'nde okuyordu. Dev-Genç'liydi

**ALP ASLAN'I BİR YOLDAŞI
ANLATIYOR:**

Devrimci Sol'un hayatın tüm alanlarında devrimci bir atılıma geçtiği süreçte Alp, Birtan'la, Besat'la, Ayşenur'la, Mustafa'yla omuz omuza Dev-Genç örgütlenmesi için gecesini gündüzüne katanlardandır.

Sessiz, sakin, varlığı yokluğu belli olmayan Alp, mücadele içinde sızlanmayan, enerji dolu ve aktif bir militandır.

Örgütçüydü Alp. Ankara Ziraat Fakültesi'nin öğrenci derneği Alp'lerin uzun uğraşlarından, öğrencilerin derneği sahiplenmesinin ardından tüzel kişilik kazanmıştı. 1989 yılında M. Akif Dalcı'nın şehit düştüğü 1 Mayıs gösterilerinde Taksim'e Ankara'dan giden Dev-Gençlilerin arasında Alp de vardı.

Sf. 37
Temmuz
2016
Sayı: 5

Ankara'ya döndüğünde günlerce her-
kese Taksim tavrımızı, yaşanan çatış-
mayı, Devrimci Sol Güçler'in cüretini
anlatmıştı.

89 Ekim'inde bu kez Dev-Genç'in
20. Yıl kutlamaları için Ankara'dan 50
kişilik bir Dev-Genç grubuyla İstan-
bul'daydık Alp'le birlikte. Gecenin biti-
mine az bir süre kala birlikte gözaltına
alınmıştık. Dev-Genç'lilerin 20. Yıldö-
nümü bizi oldukça etkilemiş, Şişli Em-
niyet Amirliği'nde gecenin meşrulu-
ğunu savunmuştuk. Ve Ankara'ya dö-
nüşte daha güçlü sarılmıştık mücade-
leye.

Sf. 38

Temmuz

2016

Sayı: 5

90'da bu kez 1 Mayıs'ı Ankara'da
kutlayacaktık. Hacettepe Üniversitesi
Beytepe Kampüsü'nde Birtan'la, Be-
sat'la, Mustafa Aktaş'la, Berdan'la bir-
likteydik. Ankara'da Dev-Genç'in, Dev-
rimci Sol Güçlerin her etkinliğinde Alp
aktif görev ve sorumluluklar alır, du-
rup dinlenmeksizin koştururdu. İstan-
bul'daki ailesini bile bir kaç günlüğüne
gidip görmeye vakti olmazdı. O kos-
koca bir ailenin evladı olmuştu. O'nun
coşkusunu, mutluluğunu yaşıyordu.
Ankara'da Dev-Genç'in 90 yaz kampı-
nın örgütleyicilerinden ve en çalışkan
öğrencilerinden biriydi... Ankara'da 6
Kasım boykotunda O'nun emeği bü-
yüktür. ABD emperyalizminin Irak'a,
Ortadoğu halklarına karşı açmış ol-
duğu savaşa karşı patlayan her molo-
tofta, gürleyen her sloganda, yapılan
her gösteride en öndekilerden biri de
hep Alp'ti. Kısacası 88-91 yılları ara-
sında Dev-Genç mücadelesi anlatılır-

ken Alp anılmadan olmaz. O mücade-
lesini sadece kampüs duvarlarıyla da
sınırlamamıştı. Ankara'nın gecekondu
semtleri; Altındağ, Dikmen, Mamak,
Keçiören, Hasköy, Balgat ve daha bir-
çok yer Alp'i iyi tanırdı. Kısa boylu,
ufak tefek yapısıyla kararlı, azimli,
hırslı kişiliğiyle Alp, rahatlıkla sırtımızı
yaslayabileceğimiz ve yasladığımız bir
yoldaştı. Her şeyi hareketin çıkarları
için düşünür, yoktan var etmesini bi-
lirdi.

... Şubat 91'de gözaltına alındı. Bir
ay yoğun işkencelerden sonra tutuk-
landı. Bir daha Alp'i görmem mümkün
olmadı. Taa ki, 97 yılına kadar. 97'de
Ümraniye'de görüşümüze geldi. Alp
yine aynı Alp'ti. Son kez haberini ise
Dersim'den aldım. Dağların şahanla-
rından biri olarak ölümsüzleşmişti.

DURSUN ÇAKIR

Doğduğu Ta-
rih: 1970
Doğduğu
Yer: Malatya,
Doğanşehir
Mezar Yeri:
Merkez – Hozat,
Dersim

Dursun, Alevi Türkmenleri'nden
yoksul bir emekçi ailenin çocuğudur.
1989'da İstanbul Üniversitesi Mühen-
dislik Fakültesi'nde okula başladığında
Dev-Genç'lilerle tanıştı. '90 yılında bir
gösteriden tutuklanarak Bayrampaşa
Hapishanesi'nde kısa bir tutsaklık ya-
şadı. '92 yılında İYÖ-DER çalışmalarına

katıldı. 1995'de SPB'lerde istihdam edildi. Bir süre sonra da Malatya dağlarına giderek gerillaya katıldı.

BİR YOLDAŞI DURSUN ÇAKIR'I ANLATIYOR:

Kayıp ve Tereddütleri Aşmasını Bilmeyenlere Cevap: DURSUN

Alevi Türkmenleri'nden yoksul bir emekçi ailenin ortanca çocuğudur. Ailesi İstanbul'a göç ettiğinde okuyan tek çocukları Dursun'dur. Babası da İETT'de şofördür. Aynı zamanda sendikada çalışan demokrat bir insandır.

Dursun '89'da İÜ Mühendislik Fakültesi'nde okula başlar. Okula geldiği ilk yıl Dev-Genç'lilerle tanışır. İlk tanıştığı Dev-Genç'li de Buluthan Kangalgil'dir.

'95 yılında bir süre SPB'lerde istihdam edildi. Görevler aldı. Bazı özel nedenlerden dolayı beklemek zorunda kaldı. Bu bekleyişin sonunda da her zaman sevgiyle bahsettiği Malatya dağlarına giderek gerillaya katıldı.

Dursun'un şehitliğe uzanan yaşamında insanlarımızın öğreneceği pek çok şey vardır. Dursun bir insanın onurlu yaşamak istedikten sonra bunu mutlaka başarabileceğinin ifadesidir. Bu savaşta korkular da, kaygılar da yaşanır. Ama sorun onlara rağmen halka, yoldaşlara, vatana ihanet etmemektir. Kaygıları ne zaman Dursun'ı devrimci saflardan koparmaya çalışsa O bunların karşısına vefayı, yoldaşla-

rına duyduğu bağlılığı, emeğe duyduğu saygıyı çıkardı. Ve bunlarla Parti Cephe'nin kahraman bir şehidi olarak ölümsüzleşmeyi başardı. Zorlandığı, sıkıntılar yaşadığı he anında şehitlere sarıldı. Onlardan güç aldı. Biliyordu ki, şehitlere bağlılık; nostaljik sohbetlerde onları yad etmek değildir. O, şehitlerin adını duyunca iç geçiren, gözleri dolan ve "çok iyi insanlardı" demenin ötesine geçmeyenlerden olmazdı. Kavganın şehri İstanbul'u terk edip Malatya dağlarına çıktığında aklında Bulutlar, Ali Rızalar, Hakkılar; yüreğinde büyük bir huzur ve dinginlik vardı. Evet, yoldaş, sen kavgamızın şehriden zafer şarkılarıyla geçenlerdensin. Sen birçoklarına vefanın ne demek olduğunu öğretenlerdensin. Emin ol, şimdi tanıyan tanımayan yoldaşların aynı vefayla bağlanacak sana. "Bekle bizi İstanbul" en çok sevdiğin kavgaya türküsüydü, onunla uğurluyoruz seni. Ant olsun ki; o günler gelecek, haramilerin saltanatını yıkacağız, sana ve tüm şehitlerimize layık olacağız.

Sf. 39
Temmuz
2016
Sayı: 5

SONGÜL ERKUŞ

Doğduğu Tarih: 10 Temmuz 1977

Doğduğu Yer: Malatya Akçadağ Gürkaynak Köyü

Mezar Yeri:

Kürecik Gürkaynak, Malatya

Songül Erkuş Kürt milliyetindendi. 14-15 yaşlarında devrimci hareketi tanıdı. Malatya'daki öğrenci evini harekete açtı. Bu evden Kemal Askeri, Gülseren Beyaz, Aydın Bulmak, Maksut... Gibi pek çok yoldaşı geçti... İlk görevleri kuryelikti. Sonra Kürecik Lisesi sorumluluğunu üstlendi... '93'te 6 ay Malatya Hapishanesi'nde tutsak kaldı. Sonraki yıllarda Eskişehir ve Ümraniye'de de tutsak olarak kaldı. Tahliye olduktan sonra yıllardır hayali olan dağlara kavuştu. Gerilla birliğine 1997 Ağustosunda katıldı.

SONGÜL ERKUŞ'a...

DAĞLARDA AÇIYOR KIR

ÇİÇEKLERİ

"Önce ben gideceğim"

"Maksut'un sözünü tutacağım"

"Beni Hasan abim yetiştirdi, onun dediğini yapmaz mıyım?"

Can yoldaşım, kır çiçeğim. (...)

Gülümsüyorsun şimdi dağlarımızın doruklarında. Zaten hep gülekti yüzün. Bir türlü kopamıyordun dağların sevdasından. Şehre geldiğinde gözlerin hep arkada kalırdı. Hep bir an önce köye dönmek ister, gerillalarımızdan ayrılmak istemezdin.

İşini yaparken soğukkanlıydın her zaman. Soğukkanlılığın hep örnek olmuştu bize. Üzerinde taşıdığın ne olursa olsun sen hiçbir şey yokmuş gibi davranır, bazen beni şaşırtsan da hep imrenirdim sana.

Hep derdin ya, Maksut'un elleri neden yarık yarık. Çalışkan, emekçiymiş Komutanımız. Ondan öğrenmişsin emekçiliği. Çalışmadan duramaz, kesin bir şeyler yapma isteğiyle doluydun. Köyde seni evde, tarlada, yaylada hep çalışırken tanık olurdum. Okulda da öyleydin ki. Seni ilk tanıyanlar hep sessiz sakın olarak tanınırlardı. Görünüşte sakın ama yüreğin kıpır kıpırdı (...)

Bulduğun birçok şeyi değerlendirilmeye çalışır, "kesin bizimkilerin işine yarar" der ve götürür gerillalara teslim ederdin. Almancılara çok kızardın. Sizin kiler Almanya'dan gelince onları sıkıştırır, ne yapıp edip birçok konuda onları da zorlardın. Kimisi "bizim Sone çok değişmiş" dese de... dersinlerdi. Bu senin için bir onurdu. Bunu biliyordun.

'94'de birlikte tutsaklığı da yaşadık.

Tutsaklık koşullarında da gözlerindeki ifadeyi hiç unutamıyorum: "Dağlara... Dağlara yine gidemedim" der gibi bakıyordun. En çokta o zaman senin duygularını anlıyordum. Hatırlarsan yarışıyorduk seninle. Hadi kim önce gidecek diye. Ama ikimiz de tutsak düşünce şimdi hadi kim önce tahliye olacak yarışı başlamıştı. Her hafta görüşte selam bekledik, umut yolu olan sıcak bir selam... Bazen görüşçülerimiz "yok onları görmüyorum" deseler de onların gözlerinin içine içine bakar, gizli ama sıcak bir gülümsemeyle almış olurduk dağların selamını. Görüş sonraları, volta atmadan, onları

konuşmadan olur mu hiç? Kesin gerillaları konuşur onları tutsaklık koşullarında selamlardık yüreğimizle.

Maksut şehit düştüğünde daha da sessizleşmiştin ama gözlerindeki öfkeyle ifade etmiştin duygularını.

"*Hep Kürecik dağlarında şehit düşeceğim*" derdi ya komutanımız... Şimdi gidiyordun onların bastığı izlerden. Her dokunduğun taş, her bastığın toprak, her suyunu içtiğin çeşmeye değmişti gerillanın elleri. Seni gönderiyorduk dağlarımıza. İlk verdiğiniz söz "*Sizin yerinize de selamlarım dağları*" olmuştu. Bunu söylediğin zaman yüzündeki gülüşünle zaten kendini ele veriyordun. Kafana koymuştun. Makutların, Behiyelerin, Hasanların silahını tutacaktın sımsıkı.

Güle güle yoldaşım güle güle. Selamını alacağız biliyoruz. Tüm bunları geçiriyorum içimden. Tahliye olduktan sonra sıcak selamlarını hep alıyorduk.

Bir süre sonra duyduk ki tekrar tutuklanmışsın. Ümraniye Hapishanesi'nden kart geldi... Neyse kısa bir tutsaklık yaşadıkten sonra senin ısrarla mücadeleye koşturmanı da duyduk. Tarlada senin koşarak şehre gidecek olan arabaya yetişmek için, nefes nefese kaldığın da duyduk. Ve dağlarda Kürt kızımız silahını omuzladı... O silahı eline aldığında az çok tahmin edebiliyorum yaşadıklarını. O gülüşlerin şimdi analarımızın, çocuklarımızın yü-

reğinde. Dağlar sana sen dağlara sevdalıydın ya... Sevdalına yetişmiş ve beni yenmiştin. Yarışı sen kazandın.

Seni kıskanmamak elimde değildi. Bizim topraklarımızın, Kürecik dağlarının ilk kadın şehidiydin. Şimdi sana her gelenle özlem dolu sevgilerimi yolluyorum tutsaklık koşullarından. Böyle de olsa, uzak da olsak kavgamızda buluşuyoruz her an. Sizden ayrılmadık. Ayıramazlar da. Nice kan dökseler de daha savaşımız Anadolu'da büyüyor.

Sevgili Sone şimdilik bu kadar yazıyorum. Seni ve tüm şehitlerimizi selamlıyorum...

Sf. 41
Temmuz
2016
Sayı: 5

Anadolu halkının evlatları vatanları için halkları için emperyalizme ve faşizme karşı savaşta en öne atıldılar.

Onlar tüm yaşamlarını halka adadılar. Ve günü gelince silahlanıp dağlara çıktılar.

Halkın kurtuluşunun silahlı savaşla mümkün olduğunu, kurtuluşun başka bir yolunun olmadığını bilerek savaştilar.

Kurtuluş Songüllerin, Alplerin, Dursunların silahını kuşanmakla, onlar gibi savaşmakla kazanılacak.

Gerillanın Sırt Çantası

DAĞDA YAŞAM

Sera Naylonu

Gerilla için sırt çantasında olması gereken en temel malzemelerden biri de sera naylonudur.

Sera naylonu bir gerilla için hayati öneme sahiptir. Gerillanın yaşamında sera naylonu mutlaka bir şekilde kullanılmaktadır. Sığınak yapımında, konaklamalarda, eşya depolarken, eşyalarımızın muhafazasında, çadır açmada, gıdaları ve diğer eşyalarımızı bir bohça şeklinde naylonu koyarak gömmede.... Kısacası yaz kış demeden her zaman sera naylonu bir gerillanın olmazsa olmazıdır. Sırt çantamızda bulunmalıdır.

Bu yazımızda sera naylonumuzla nasıl çadır kurabiliriz buna dair örnekler vereceğiz...

1- Diyelim üç-dört günlük bir konaklama yapacağız. İlk önce konaklama yapılacak alanı tanıyıp keşif yapıyoruz, daha sonra çadır kuracağız. Önce arazinin toprağı eğimliyse düzleştirmeliyiz. Sonra çantalarımızda bulundurduğumuz sera naylonunu kullanarak çadır kuracağız. Bunun için çadır kuracağımız yere dört tane kazık çakacağız. Bunların boyu bir buçuk metre ile iki metre olabilir.

Bu kazıkların üstü çatal olursa üzerine koyacağımız sopaları bu çatalara geçirebiliriz. Dört kazık üzerine enlemesine ve boylamasına sopalar koyup bağlarız. Sonra orta tarafa da sopaları yerleştiririz. Bunu ne için yaparız?

Naylon serdiğimizde ve sopaları koyduğumuzda naylonun iç bükey olarak aşağı doğru eğilmemesini, ve böylece yağmurda göllenmemesini sağlar. Naylonu neden seriyoruz;

1. Heron vücudumuzu algılamasını
2. Yağmur yağarsa bizi ıslanmaktan korusun.
3. üstüne dökeceğimiz kuru yaprakların durmasını, kamuflajın sağlanmasına yarar.

Eğer bulabiliyorsak doğanın renklerine uygun branda kullanmalıyız. Kazıkları ve sopaları yerleştirdikten sonra naylonu giydirmeliyiz. Naylonun dört yanına iple yaparız. (Motorsikletlerde bagaj için kullanılan kancalı iplerden varsa bunu kullanabiliriz.) Naylonu gerdirdikten sonra üstüne yaş ve kuru yaprakları döker ve kamuflajı sağlarız.

2. Sera naylonunu iki x dört metre olarak açılır. Boyunu ise biz ayarlarız. Örneğin üç metrelik bir naylonumuz var ve biz üç - dört kişi konaklayacağız. Elimizde mutlaka çamaşır ipi olmalı. Bu çamaşır ipini yaklaşık 4 metre aralıklı iki ağaca yerden 1.5 metre yükseklikte bağlayalım. Daha sonra naylonumuzun 4 metrelik bölümünü ikiye ayırıp bu ipin iki yanından aşağı sarkıtalım. Sonra sarkıttığımız naylonları tersine bir "A" biçiminde açalım. ve küçük kazıkları buraya sabitleyelim, arka ve ön tarafları kapatmak istiyorsak 3 metrelik taraftan kazıkları biraz içeri çekip naylonun kaçan kısmını içeri doğru kapatabiliriz. Son olarak üzerine ağaç dalları koyup kamuflaj sağlanır.

3- Yağışlı havalarda konakladığımızda elimizdeki sera naylonu aracılığı ile hızla bir çadır yapabiliriz. 4x4 ebatlarında bir naylonumuz var diyelim. İlk önce çadır yapacağımız alanı düzeltiyoruz. Ardından tam orta tarafına yaklaşık 2

metrelik bir orta direk dikeyiyoruz. Kazığın üst tarafını bezle sarıyoruz. Bu ne işe yarayacak? Biz naylonu kurduğumuzda direğimizin üst kısmı naylonu yırtmasın diye bu bezi koyarız. Naylon direği ortalayacak şekilde koyulduktan sonra kenarlarından küçük kazıklar aracılığı ile sabitleyiz.

Çadırın arka kısmı geniş olabilir. Ama kapı kısmını ayarlamak için ön tarafa çekilen kazıklar biraz daha içten olmalıdır. Naylonu kazıklarla sabitledikten sonra bir kısmını (10 cm) toprakla kapatıp çadırın kenarlarına kanal açalım. Bu kanal yağmur sularının çadırın içine girmesini engeller. Son olarak çadırın 4kenarlarına ve üstüne koyacağımız yaprak ve dallarla çadırımızın kamuflajını sağlarız.

4- Çantamızda taşıdığımız yaklaşık 4x6 ebatında naylonla yağmurlu bir geceyi atlatabiliriz. İlk önce naylonumuzu açarız. Çadır kuracağımız yeri temizledikten sonra yaklaşık 2 metrelik kısmını yere sereriz. Sonra içine girip oturarak 2 metreden sonra üstümüze çekeriz. Yanları kapatırız. Böylece 5-6 kişi ıslanmadan üşümeden geceyi geçirebiliriz. Naylonu altımıza serdiğimiz için yağın yağmur suları bizi ve çantalarımızı ıslatmayacaktır.

Sf. 43
Temmuz
2016
Sayı: 5

EL BOMBASI

1-El bombası kaç ana bölümden oluşur?

El bombası üç ana bölümden oluşur:

- 1- Detantör
- 2- Gövde
- 3- Patlayıcı

2- El bombasının içindeki patlayıcı madde nedir?

El bombasının içinde TNT (Tri Nitro Toluen) vardır.

3- Detantörün parçaları nelerdir?

Detantör şu parçalardan oluşur:

- 1- Maşa (mandal)
- 2- Pim
- 3- Yay, iğne ve kapsül
- 4- Fünve ve fitil

4- El bombasındaki fitil nasıldır, özellikleri nelerdir, görevi nedir?

Bu fitil 1-1,5 cm'lik yavaş yanan fitildir. Buna **emniyet fitili** de denir. Fitilin görevi el bombasının pimi çekilip, maşası bırakıldığında ateşi fünüye taşıyıp fününin patlamasını sağlamak- tır.

5- El bombasında patlama seyri nasıldır?

- 1- Pim çekili ve maşa tutulu
- 2- Maşa bırakılı
- 3- Patlama

6- El bombasında pim çekilip maşa bırakılınca ne olur?

Pim çekilip maşa bırakıldığında 4 ila 6 saniye sonra patlama gerçekleşir. Pim çekilip maşa bırakıldığında detan- tör içerisinde yer alan yay boşalır, yay- ın ucundaki iğne hızla kapsüle vurur,

Patlama Seyri

patlayan kapsül fitili tutuşturur, tutu- şan fitil fünüyedeki patlayıcıyı patlatır. Patlayan fünve el bombasının içindeki TNT'yi ateşler ve bomba patlar.

7- Pimi çekip maşayı bırakmazsak ne olur? Ve bu durumda pimi tekrar yerine takabilir miyiz?

Pim çekilip maşa bırakılmadığı sü- rece el bombası patlamaz. Maşayı bı- raktığımız andan itibaren **4-6 sn.** içeri- sinde bomba patlar. Yani maşa bırakıl- madığı sürece el bombasında ikinci bir emniyet işlevi görür. Dolayısıyla pimi çektiğimizde maşayı bırakmadığımız sürece bomba emniyettedir. Bu du- rumdayken (tekrar ediyoruz, maşa bı- rakılmamak şartıyla) pimi dikkatli bir şekilde tekrar yerine takabiliriz.

8- Kaç çeşit (tip) el bombası vardır ve bunlar nelerdir?

İki çeşit el bombası vardır. Bunlar;

1- Saldırı (hücum) tipi el bom- bası

2- Savunma tipi el bombası

Bunlar dışında hem savunma hem saldırı tipi özelliği taşıyan el bom- bası da vardır.

9- Savunma tipi el bombasının özellikleri nelerdir?

- 1- Ağırlığı 600 gr.'dır.
- 2- İçinde 120 gr. patlayıcı var- dır.
- 3- Parça tesirli etki yaratmak amacıyla içinde 2 mm. çapında bilye- ler vardır.

TEKNİK ÖZELLİKLER:

	SAVUNMA	HÜCUM
Ağırlık:	600 gr	400 gr
Detantör:	55 gr	55 gr
Detantörsüz:	545 gr	345 gr
Patlayıcı:	60 gr	120 gr
Etki alanı:	30-40 mt	30 mt

4- Dış yüzeyi baklava şeklinde dilimlidir. Bunda da amaç parça tesiri etkisi yaratmaktır.

5- Plastik gövdeli olanları da vardır.

6- Düşman saldırısını, kuşatmasını durdurmak ve düşmanı imha etmek amaçlı kullanılır.

7- Patladığında 30-40 m. lik çapta etki alanına sahiptir.

a- Sol ayak önde ve hafif esnek, sağ ayak düz ve gergindir.

b- Hedef hizalanarak nişan alınır.

c- El bombasının pimi çekilir. Ve sağ elde mandal (Maşa) bırakılmadan tutulur.

d- Sağ kol düm düz, kırılmadan omuz hizasında geriye doğru uzatılır.

e- Sağ kol bu durumdayken başımızın üzerinden bir yay çizdirilerek el bombası hedefe atılır.

2- Çökerek atış:

a- Pim çekilir, maşa tutulur.

b- Hedefe bakılır ve hedef hizalanır.

c- Sağ kol düm düz, kırılmadan omuz hizasında geriye doğru uzatılır.

d- Sağ kol bu durumdayken başımızın üzerinden bir yay çizdirilerek el bombası hedefe atılır.

3- Yatarak atış:

a- Pim çekilir, maşa tutulur.

b- Hedefe bakılır ve hedef hizalanır.

Savunma Tipi El Bombası

Saldırı Tipi El bombası

c- Sağ kol düm düz, kırılmadan omuz hizasında geriye doğru atılır. Bu durumda üzerinde yatmakta olduğumuz sol kolun üzerine vücut ağırlığı bindirilir ve güç alınır.

d- Bu durumdayken başımızın üzerinden bir yay çizdirilerek el bombası hedefe atılır.

12- El bombası atışlarında sağ kolun omuz hizasında en geriye atılıp hiç kırılmadan başın üzerinden yay çizilerek hedefe doğru atılmasının nedeni nedir?

Bunda iki amaç vardır:

1- Pimi çektiğimiz andan itibaren el bombasının irademiz dışında şu ya da bu nedenle elimizde patlaması durumunda bize en az zararı vermesi amaçlanır. O yüzden el bombası elimizde, sağ kol hiç kırılmadan bomba bizden en uzak noktada tutulmuş olur.

Bu şekilde atışın bir nedeni güvenlidir.

2- Bu şekildeki atışın diğer nedeni hedefi en isabetli şekilde vurmaktır.

13- Savunma ve saldırı tipi dışında ne tür el bombaları vardır? Nelerdir?

1- Hem savunma hem saldırı tipi özelliği taşıyan, atıldığında paraşütle açılıp hedefe inen

2- Anti-tank özelliği taşıyan

3- Aydınlatıcı

4- Yangın çıkaran

5- Sis çıkaran el bombaları vardır.

**YASAK BÖLGE İLANLARI
SOKAĞA ÇIKMA YASAKLARI
KÖY BOŞALTMALAR
SÜRGÜNLER
ABLUKALAR
KATLIAMLAR, İŞKENCELER
TUTUKLAMALAR
MEYDANLARI, ALANLARI YASAKLAMALAR
BASKILAR, TEHDİTLER
KAYIPLAR, KAÇIRMALAR
KAYBETMELER
TOPLU MEZARLAR
LİNÇLER
ŞOVENİST KİŞKİRTMALAR
TECRİT POLİTİKALARI
YALAN VE DEMAGOGİLER...
TÜM BU SALDIRILAR
FAŞİZMİN HALKA KARŞI SAVAŞIDIR!
HALK OLARAK FAŞİZME KARŞI SİLAHLANMALI
KIRDA ŞEHİRDE GERİLLA SAVAŞINI
BÜYÜTMELİ VE YAYMALIYIZ!**